

PÒRTULA

L'OPINIÓ PÚBLICA TRACTA SOBRE
LES PISCINES MUNICIPALS, 21

ELS PROBLEMES DEL PONT D'INCA NOU
VISTS PER RAFEL SERRA, 6

MARC FLORENCIVILA I TERESA FULLANA,
CAMPIONS DE NATACIÓ, 10

LES FESTES DEL FIGUERAL, 8

LES FESTES DEL PLA DE NA TESA, 11

EL CAVA MALLORQUÍ A LES VETLADES, 13

SA CABANETA I ES PONT D'INCA NOU,
PROGRAMES DE FESTES, 5, 11

NÚMERO 155, SETEMBRE 1995

Informatiu Cultural de Marratxí

Durant el mes passat ...

- Corrupció, la protagonista.
- Acaba l'era Cañellas.
- Nou president del Govern Balear.
- El primer que va fer va ésser dir que crearia la direcció general de política lingüística.
- Mentres, n'Aznar deia que el primer que faria en tenir el poder seria "proteger el castellano" i el PP de València deia que derogaria el Decret d'homologació.
- N'Aznar va ésser declarat persona "non grata" per l'ajuntament de Bunyola.
- De nou, aigua dolenta per beure.
- Rebaixes i més rebaixes.
- Vàren venir etarres i molts altres turistes.
- Es va saber que volen comprar el Mallorca.
- Es va saber que Gesma no existeix.
- Els telèfons mòbils digitals ja són aquí.
- Gran inflació a les Balears.
- Francesos i Xinesos, protagonistes per les proves nuclears.
- N'Aznar va dir al president francès que en aquesta qüestió el recolzava.
- Caiguda en picat de les vendes de cotxes en acabar el pla "Renove".
- Dos fills d'en Hussein deixaren Iraq.

GAVIM

Cartes Obertes

Nota de la delegació de Marratxí de l'Obra Cultural Balear

Per les raons que siguin, al passat número, quan es donà a conèixer el programa d'ESTIU A LA FRESCA, no varen aparèixer les entitats que han col·laborat amb la nostra entitat en la realització d'aquestes activitats. Amb aquestes línies en voldriem deixar constància. Hi ha col·laborat: **l'Ajuntament de Marratxí**, cedint els locals, posant-hi les infraestructures necessàries: llum, cadires...etc. i també col·laborant activament en la gestió feta davant la **fundació La Caixa** que va ésser la patrocinadora del primer acte: Quartet Divertimento; i també a **L'Obra Social de Sa Nostra** que va ésser la patrocinadora de l'obra de teatre a càrrec de Miquel de Marchi.

CARTA AL DIRECTOR

Llegesc com s'informa, amb satisfacció, a la revista d'agost sobre l'inici de les obres de l'escola de Santa Teresa i no deix d'estar sorpresa de veure com una notícia sempre té com a mínim dues vertents.

Jo, com a veïna de l'esmentada obra,

per dir-ho de qualque manera, pas un estiu que em serà difícil d'oblidar.

Tot va començar un bon matí d'aquest passat mes de juliol que UN ESCÀNDOL, amb majúscules, em despertà. Vaig sortir al pati. Uns monstres de feroce arrabassaven els pins del pati de l'escola. Al punt, els forats que deixaren, que no van ésser petits, s'ompliren amb maquinària i material de construcció i renou, molt de renou, que de llavors ençà comença cada matí entre les 7'30, 8 hores i acaba a les 7'30, 8 hores de l'horabaixa (12 hores!) dissabtes inclosos, com si el tengués dins de casa, ja que l'únic que ens separa és una paret amitgera d'aproximadament 10cm de gruixa i 1'5m d'alçada. A tot això hi hem d'afegir que ningú, absolutament ningú, es molestà en fer-nos saber de les esmentades obres tan aferradetes a casa nostra si descomptam una carta que vam rebre de l'ajuntament on se'ns feia saber que hi havia ampliació de l'edifici escolar i ens convidava a veure el projecte a l'ajuntament on ningú va saber la ubicació exacta de l'esmentat edifici.

Un parell de dies després vaig intentar, tot parlant amb les monges, aclarir

Que consti en acta...

- ◆ Les pintades de desaprensus per una sèrie de bandes.
- ◆ Les pintades de desaprensus especialment a Sa Torre de Pòrtol i al Molí de sa Cabaneta.
- ◆ La brutor que suposa l'aigua estancada al torrent de Coanegra entre el Centre de Salut i la nau municipal.
- ◆ El silenci administratiu sobre els atemptats ecològics.
- ◆ Segueix la inoperància del responsable de Medi Ambient, ara ascendit -clara mostra del principi de Peter- a president de la comissió d'Urbanisme i Medi Ambient.
- ◆ L'èxit del programa d'OCB a Marratxí, Estiu a la Fresca.
- ◆ L'excursió al Torrent de Pareis, ara organitzada per l'Ajuntament.
- ◆ Els problemes de bar a les piscines municipals. Enhorabona a l'encarregat de redactar les bases: serà tardor i encara no estaran llestes.
- ◆ Comença a haver-hi queixes populars d'algun dels nous regidors; començam prest.
- ◆ La quantitat de festes que hi ha aquesta temporada als diferents nuclis marratxiners.
- ◆ La ignorància geogràfica de Leroy Merlin: "Marratxí (Palma)"... uns altres que no saben on es troben. ◆

Els articles publicats expressen, únicament, l'opinió de llurs autors, els quals es fan responsables del contingut.

La Redacció no s'identifica, necessàriament, amb el contingut dels escrits publicats.

Recepció de material: abans del 17 de cada mes

algunes coses, i molt amablement m'in-

formaren que la paret de l'altura d'un pis que ens separarà a partir d'ara no és amitgera, que tenien permís per fer dues altures tot i que de moment només en feien una i que la part que compartíem era la rampa de pujada i no hi hauria cap finestra que guaitàs dins ca nostra (l'altre punt de vista a això li diu eliminar barreres arquitectòniques).

Jo no pos en dubte que els nous plans d'estudis obliguin a fer coses com aquesta, vull dir fer reformes, a determinats centres escolars, tot i que no estic del tot convençuda que aquesta fos l'única solució. Ara bé, del que sí dubto i molt seriosament, és de la necessitat d'obviar que hi ha uns veïnats. Un estiu de pols i renou no és bo de soportar, molt manco quan no en saps res. Si tots feim el mateix hi hauria coses, com ara l'extensió del pati, que s'haurien de discutir.

Tenc uns amics que aquest estiu han canviat les rajoles de casa seva, i un parell de dies abans avisaren als seus veïnats del que anaven a fer, als qui no trobaren a casa seva els deixaren una

(Continuació i més cartes >>pàg 20)

**Comunicació
i Cultura
de Marratxí**

C/ Major 39, 1
07141 Pòrtol

Redacció

Tel. 79 78 70

Fax 79 74 36

Publicitat i Distribució

60 31 44 / 60 30 97

COL·LABORADORS

Tolo Aguilar Jofre
Xisca Aguiló i Roig
Sebastià Bennasar
Catalina Bestard
Neus Bibiloni i Vich
Cati Bisquerra
Guillem Bosch i Roca
Cati Català i Serra
Rafel Crespí i Ramis
Pere Estelrich i Massutí
Joan Fullana Canyelles
Pere Fullana
Maria Àngels Iniesta Polo
Francisca Juaneda
Pere Llofriu
Emilio Martínez
Guillem Massot i Capó
Guillem Massot i Juan
Joan Massot i Juan
Joana Maria Matas
Tomeu Moll i Mas
José L. Montesinos
Maria Teresa Moyà
Bernat Mut i Sureda
Núria Nogareda
Antoni Roca i Jerez
David Roca
Miquel Rosselló del Rosal
Joan Serra Juan
Vicenç Sastre
Gabriel A. Vich
DISTRIBUCIÓ I PUBLICITAT
Polita Roig
Antònia Rosselló
Jaume Rotger

CONSELL DE REDACCIÓ

Pere Amengual i Bestard
Miquel Bosch i Auba
Josep A. Calvo i Femenies
Biel Massot i Muntaner
Bartomeu Pou i Fiol

Imprès a Imatge 70
D.L.: PM 529/81

PORTADA

Al·lots al Pont d'Inca
(foto, Joan Massot)

AVUI ÉS NOTÍCIA

**24 HORES DE BÀSQUET,
TOT UN ÈXIT**

Amb motiu de les festes patronals del Pla de na Tesa es varen dur a terme les ja tradicionals 24 hores de bàsquet, aquesta vegada ja a les noves instal·lacions esportives del Pla. En aquesta edició, la sisena, hi ha hagut una participació aproximada de 250 jugadors i jugadores, superant les xifres d'anteriors edicions. Els equips, com sempre separats segons blancs i blaus, assoliren una puntuació de 1660 - 1682. Enhorabona a tots, tant participants com organitzadors.

FORN - PASTISSERIA

BON JORN

**El millors productes
i el millor servei**

De dilluns a dissabte, de 7 a 13'30 h. i de 17 a 20h.
diumenge, de 7 a 14 h.

C/Can Monjo Fondo, 8 **79 75 72** Pòrtol

APA COSTA I LLOBERA

**LLIURAMENT
DE LLIBRES**

CURS 95/96

DEL 4 AL 8 DE SETEMBRE
DE LES 17 A LES 20 H.
A S'ESCORXADOR
DE PÒRTOL

PÒRTULA, CADA MES...

LA FEDERACIÓ D'AA'VV. DE MARRATXÍ EN CONTRA DEL TRASLLAT DE L'ESTACIÓ DE PALMA

Ens hem assabentat per la premsa de Ciutat, ja que la Federació no ha tingut la delicadesa d'enviar-nos el comunicat, que aquesta supraentitat marratxinera està en contra del desplaçament de l'estació de la plaça d'Espanya al començament del carrer Sinto Verdaguier, és a dir just devora el Pont del tren, ja que consideren que aquesta mesura va en perjudici dels usuaris del tren.

ÈXIT DE LA FESTA DELS ANYS 60

Organitzat per un grup d'amics solidaris i amb la col·laboració de l'Ajuntament, és va celebrar al local de cine de Pòrtol una festa ambientada als anys seixanta.

La festa era de solidaritat amb el poble saharauí, i tot el que es va recaptar era per destinar-ho al campament de refugiats de TINDOUF, l'acte va comptar amb la presència de la presidenta de l'associació d'amics del poble saharauí.

OBERT UN CARRER A SA CABANA

L'Ajuntament ha obert el carrer Hno. Rafel Joan, quedant unides les urbanitzacions de Benestar i Sa Cabana. Aquesta mesura no ha estat de la satisfacció d'alguns veïnats, que han vist com el trànsit abans inexistent ara ha augmentat.

PROBLEMES A LES INSTAL·LACIONS ESPORTIVES

Pareix ésser que aquest estiu no ha estat venturosos per les instal·lacions esportives del terme.

En primer lloc, les piscines fora servei de bar. Després una ordre del regidor delegat d'esports que prohibia l'entrada a les piscines municipals als que no estiguessin empadronats al terme; a Sa Cabana es demanava el carnet de identitat.

Sortosament els responsables municipals varen retirar aquesta normativa discriminatòria als pocs dies.

I finalment els organitzadors d'un torneig de tennis que es va celebrar durant els dies 5 i 6 d'Agost a Sa Cabana, des de les cinc de l'horabaixa a les deu de la nit, varen veure com els vestidors i el bar estaven tancats els dos dies i no se'n podia fer ús.

PINTADES A SA TORRE I A S'ESCORXADOR DE PÒRTOL I AL MOLÍ DE SA CABANETA

A la torre de Pòrtol els desgraciats i incívics de sempre han embrutat entrada i interior amb distintes pintades.

Però no només ha estat la torre que ha sofert les actuacions d'aquests

embrutadors de parets, també a darrera del escorxador s'han dedicat a fer-hi pintades així com a altres indrets del poble i també al molí de sa Cabaneta.

EXCURSIÓ AL TORRENT DE PAREIS

El passat dia 13 d'Agost, organitzada per l'Ajuntament, es va celebrar l'excursió al torrent de Pareis, eixida que durant anys fou muntada per un grup de portolans. Enguany han estat dos autocars i encara va quedar gent que no hi va cabre. En total foren 117 les persones que varen fer el recorregut impressionant i hermós del torrent de Pareis.

L'AJUNTAMENT ORGANITZARÀ EXCURSIONS

Per part de la regiduria de Cultura i Educació se té previst durant aquesta propera tardor i fins la primavera organitzar una sèrie d'excursions a peu per Mallorca, per tal de donar a conèixer molts indrets, encara desconeguts per la majoria de gent. El cicle tindrà per nom "Conèixer Mallorca a peu" i el guia serà el conegut portolà Jordi Cloquell "Costella". Si no canvien d'idea la primera serà la dels Tossals Verds.

LOCAL SOCIAL A CAS CAPITÀ

Un nou local social va ésser inaugurat dins Marratxí. Aquest s'ha instal·lat a la urbanització de Cas Capità. Les obres de millora i adaptació del local han pujat a la quantitat de 3.042.842,— Ptes.

DOS MILIONS EN HORES EXTRES

L'Ajuntament va pagar la quantitat de 2.612.210,— Ptes., en concepte d'hores extres i feines realitzades fora de la jornada laboral pel personal municipal durant el mes de maig.

CLAUSURADA UNA EMPRESA

L'empresa Hormigones Insulares, S.A., que es dedicava a la fabricació de formigó dins el recinte del cementiri privat de Bon Sosec, ha estat clausurada per Decret d'Alcaldia, després de desestimar la petició de l'empresa de una prorrogua. L'empresa no tenia les corresponents llicències municipals per fer aquesta activitat.

COMENÇAMENT DEL CURS ESCOLAR

Un nou curs escolar començarà el proper dia 13 per satisfacció de les mares i el corresponent disgust dels al·lots, que veuran acabades les seves vacances d'estiu.

NOVA EDICIÓ DE LA PUJADA A LLUC

El proper dia 17 és celebrarà una nova edició de la Pujada a Lluç a peu dels marratxiners. Com sempre hi haurà les dues opcions, sortida amb autocar fins a Inca i continuar a peu, i la sortida a mitjan matí amb autocar dels llocs de costum fins a Lluç, per tots plegats assistir a la missa que és celebrarà, compartir la paella i fer la diada completa a Lluç.

Com a novetat d'enguany cal destacar que els plats en comptes d'ésser de plàs-

tic seran de fang, elaborats per una olleria de Pòrtol i duran la inscripció record de la diada.

**MOLTA BRUTOR
AL TORRENT DE COANEGRA
I ABOCADORS INCONTROLATS**

El torrent de Coanegra, al seu pas pel Pont d'Inca Nou, està ple de brutícies i herbes que en cas de torrentada forta

podrien fer sortir l'aigua del seu llit. També entre el centre de salut i la nau municipal del Polígon està ple de brutor i, a més, amb aigua embassada, cosa que provoca problemes sanitaris.

Aiximateix a la zona del camp d'Inca, dins terrenys dels Caülls, hi ha un abocador incontrolat que creix de dia en dia. No s'entén que per una part segueixi havent-hi gent tan incivilitzada i, per altra, que el responsable de medi ambient segueixi tan inoperant.

UN LLAMP A PÒRTOL

Durant les passades tempestes d'agost un llamp va pegar a les cases de can Cantó del carrer de l'Escola, afortunadament sense haver de lamentar desgràcies personals. La descàrrega elèctrica va causar una sèrie de mals i deixà sense línia telefònica durant alguns dies la zona de ses Rotes i els carrers que envolten sa Torre.

ATRACAMENT DE PEL·LÍCULA

El banc Central-Hispano de Sa Cabaneta, va esser atracat i, segons les versions, els fets són de pel·lícula ja que l'atracador va obrir les portes a un client a un empleat del banc, sense que cap dels dos s'adonassin que el banc era objecte d'un robatori. De moment el malfactor no ha estat localitzat.

**FESTES
DE SA CABANETA '95**

DISSABTE 2

18h. Penjada de banderes.

20h. Vetlada de Truc. Informació i inscripció CAFE NOU (Sa Cabaneta)

DIUMENGE 3

19.30h. Concert a l'Església de Sant Marçal. Coral des Prat de Sant Jordi.

DILLUNS 4

Jocs a sa plaça.

Torneig de dardells i d'escacs al bar La Union.

DIMARTS 5

Jocs a sa plaça.

Torneig de dardells i d'escacs al bar La Union.

Inauguració de l'exposició d'objectes antics a l'escola de Persones Adultes: Revista Pòrtula, Grup d'Esplai Es Campet, Mestresses de casa, Club de gent major "S'Olivera"

DIMECRES 6

21h. Festa infantil amb el grup d'animació de Sa Cabaneta.

22h. Fritada de germanor amb actuació musical "Xeremies".

DIJOUS 7

21.30h. Ballada popular amb l'Aplec de Marratxí. Direcció: Pedro Duran.

Recital: Toni Morlà.

DIVENDRES 8

22h. Concurs de Karaoke

Inscripció de 14 a 19h. Tel: 60 20 55

DISSABTE 9

11h. Jocs infantils a Sa Plaça. Organitza: Grup d'Esplai Es Campet.

17.30h. Ciclo-turisme amb bicicletes de muntanya.

22.30h. Revetlla: Orquesta Tramuntana

Final Karaoke.

DIUMENGE 10

10.30h. Missa solemne

11h. Carreres de cintes amb bicicletes i motos a Sant Marçal.

19h. Futbol en Es Campet: Fadrins Es Campet - Replegats Sa Cabaneta

21.30h. Gran nit de teatre a càrrec de la companyia Coverbos amb l'obra Paciència.

24h. Gran fi de festa.

Amollada de coets i un castell de focs artificials.

Es Siurell

**Cafeteria
Hamburgueseria
Tapes variades**

Nicolau Cotoner, 9

Tel. 79 79 38 Sa Cabaneta

Perruqueria

Dimecres horabaixa
preu especial 3ª edat

Horari:

dímartes a divendres, 9 a 13'30 h.

15'30 a 22'30 h.

dissabte, 9 a 18 h.

Per més comoditat demanau hora.

C/Major, 66 Tel. 79 77 38
Pòrtol

Parlam amb Rafel Serra

Repassem els problemes des Pont d'Inca Nou

Rafel Serra, veïnat des Pont d'Inca Nou, antic promotor de l'associació de propietaris de la urbanització (actualment inoperant), ha volgut exposar a Pòrtula algunes de les seves opinions referents a la nostra zona. Com a persona que ha conegut distintes èpoques dins el desenvolupament des Pont d'Inca Nou, creu que ja és hora de dir quatre coses clares i d'advertir sobre quatre punts importants que ens afecten. Vos oferim a continuació el resultat de la xerrada.

-Parlem una mica dels inicis des Pont d'Inca Nou, si et pareix bé.

Va tenir molts de problemes des d'un principi. Dia 5 de desembre de l'any 80, arran dels problemes que teníem els qui havíem comprats solars, es va constituir una escriptura de poder a nom de tres propietaris; els avalaven seixanta-tres propietaris perquè poguessen actuar en nom i representació de tots per defensar els copropietaris des Pont d'Inca Nou dels atacs de la urbanitzadora. Per exemple, ens volien fer pagar les casetes d'empalaments de G.E.S.A., uns interessos mal aplicats, el formigó escampat per les voravies... No teníem aigua ni corrent i aquest poder notarial es va constituir per poder fer front a tota aquesta problemàtica.

-Què era l'associació de propietaris des Pont d'Inca Nou?

Inicialment es volia crear una associació que fos mixta, de propietaris i veïnats, perquè si fèiem una associació de veïnats (molts no estaven encara censats a Marratxí) no podíem tenir les actuacions que teníem des d'una associació de propietaris. Aquesta associació podia vigilar les obres, que no es fessen casetes petites, vigilar les altures de les construccions noves, veure si es feien a través de les normes que nosaltres teníem firmades, és a dir, vigilar la part arquitectònica i de construcció. Dins aquests temes no es podia entrar des d'una associació de veïnats.

-Quina diferència veus entre ara i fa deu anys?

Els primers anys de la urbanització, es Pont d'Inca Nou era considerat com una de les urbanitzacions residencials modèliques de Mallorca. Es Pont d'Inca Nou tenia qualque cosa especial. Era

Rafel Serra

la primera urbanització legal dins Marratxí. Estava cuidada, tractada i es veia més o manco en condicions. Però ara, perquè n'han fetes d'altres o per raons polítiques, aquesta urbanització està totalment abandonada. No sé si és perquè no està recepcionada, no sé si és perquè els qui governen no treuen els vots que desitgen de dins es Pont d'Inca Nou, però basta fer una volta per altres urbanitzacions recent fetes per veure com estan cuidats els arbres i les zones verdes i comparar-ho amb la nostra urbanització. Crec que està discriminada en relació a les altres urbanitzacions. Abans els dimecres de cada setmana venien homes de l'Ajuntament a arreglar les zones verdes i això ara s'ha acabat.

-Els solars sense edificar són punys de rates. Això ha estat sempre així?

Per jo, el problema de rates ve de dos punts molt importants: per una banda, la quantitat de solars que hi ha sense tancar i sense cuidar i, per altra banda, allò que els veïnats que hi viuen tiren als solars aquests. Hi tiren fems, porqueria... Tot això fomenta la proliferació de rates. Si l'Ajuntament recepcionàs la urbanització, crec que podria exigir que tancassen i fessen nets aquests solars. Un altre problema relacionat amb aquests solars que són veïnats de cases ja fetes, és el perill d'incendi durant l'estiu, ja que, intencionadament o accidentalment, es poden calar foc.

-Quan un passeja pels carrers, més d'una vegada ha hagut de pegar un bot perquè qualque ca rabiós ha tret el seu morro per la porta i, fins i tot, se sap de casos que han mossegat qualcú. Que trobes?

Jo, respecte als cans, m'agradaria dir que si dins es Pont d'Inca Nou es fes un cens de cans i un de persones, segur que el cens de cans seria superior al de les persones. Evidentment, tot això genera una imatge no gaire agradable a causa de les brutors que deixen pels carrers, molèsties que a vegades ocasionen si els tenen a lloure, etc. Després d'això, que cadascú tregui les seves pròpies conclusions.

-Qui creus que pinta amb esprai per dins la urbanització, ai.lots d'aquí mateix o d'altres zones?

Moltes d'aquestes coses són per la falta de vigilància dels organismes competents. No vull anomenar ni Guàrdia Civil ni Policia Local. Segurament, si es Pont d'Inca Nou tengués un regidor dins l'equip de govern municipal, possiblement no tendríem aquest problema. També crec que, a part que hi ha poca policia, no està ben coordinada. Ara bé, el tema de les pintades és una qüestió d'actualitat per tot Mallorca. Ha vingut el boom de les pintades, no només as Pont d'Inca Nou, sinó pertot. Si quan s'agafàs un al.lot que acaba d'embrutar una paret se'l pogués obligar a deixar-la ben neta, la cosa potser canviaria. Però segons me pareix, això no es pot fer. La solució seria més vigilància.

-Rates, graffitis i pintades, cans a lloure, solars sense tancar, urbanització sense recepcionar, quatre ferros recorden que un temps hi havia engrosadores, zones verdes mal cuidades, etc... Què més vols comentar?

L'Ajuntament, des del moment que aprova una urbanització, sap que ha de cuidar les zones verdes i d'oci per als al.lots. Igual que nosaltres tenim cuidades les nostres cases, l'Ajuntament ha de tenir cuidat l'entorn que li correspon. Si no té personal suficient per mantenir totes les urbanitzacions, que posi més gent, si és necessari. A més, hi ha zones que les cuiden i zones que no les cuiden.

Voldria comentar que es Pont d'Inca Nou només està recepcionat en part i no en la seva totalitat. La urbanització

annexa que hi ha en es Pont d'Inca Nou, encara que es digui igual, jo dic que no ho és, ja que quan es va fer es Pont d'Inca Nou aquests terrenys no eren urbanitzables.

Per altra banda, vull comentar que l'Ajuntament em va enviar un document on s'explicava l'existència d'anomalies a la nostra urbanització, a causa de les quals no es podia recepcionar. Estic parlant de l'any 84; si aquest any hi havia anomalies, com és que a l'any 95 encara no les ha resoltes i no s'ha pogut recepcionar la urbanització?

-Què fan els nostres polítics per millorar es Pont d'Inca Nou o Marratxí en general?

No fan res, perquè es Pont d'Inca Nou no es millora, sinó que es deteriora. La prova la tenim en els arbres que es moren de set perquè no els reguen, les zones verdes estan totalment abandonades i el tema del pont el voldria recalcar (carrer des Pont); aquest carrer té un problema, ja que quan plou molt no s'hi pot circular. És responsabilitat de l'Ajuntament allò que pugui passar, ja que n'està ben assabentat.

-I la feina que fan les associacions de veïnats?

Consider que el mal més gros de l'associació des Pont d'Inca Nou i, tal vegada d'altres, és que s'hagi intentat manipular aquesta associació a través d'un partit polític.

Pens que les associacions de veïnats no poden estar vinculades a la política perquè sinó els veïnats estan supeditats als resultats electorals. Així idò, "si guanyam, tndrem de tot, però si no, no tndrem res".

**JOSEP ANTONI CALVO
CATALINA BESTARD**

Breus: cercant els petits detalls

L'Associació de veïnats informa

A la revista del mes de juny propassat (*Pòrtula*, 152) vos anunciàvem l'aparició del quart *Bolletí Informatiu* de l'associació de veïnats des Pont d'Inca Nou. Aquest s'ha repartit dins el mes d'agost. La novetat d'aquesta edició rau en el fet que s'ha reservat un espai per a les cartes dels veïnats. Es va fer una crida mitjaçant alguns reclams, exposats per la zona comercial (carrer d'Aubarca). De moment, però, ningú té res a dir, almanco, dins l'esmentat full.

Bàsicament pretén captar socis, oferint una llista de coses que s'han aconseguit dur a terme (tot bon lector de *Pòrtula* ja les coneix abastament) i anunciant els projectes de més envergadura: intentar aconseguir un local social i fer una bona plaça a la urbanització. L'actual president, Josep Maria Casasnovas, es dirigeix directament als habitants des

Pont d'Inca Nou, demanant-los que col laborin, fent-se socis i interessant-se per les activitats que es preparen per a la zona, perquè es garanteixi un bon funcionament de l'associació. Així mateix, la publicació parla de la rebxa continua i del canvi de la junta directiva.

Finalment podem esmentar la secció "Consells" la qual fa referència al tema de l'aigua, demanant que no es tudi amb coses innecessàries; també es comenta la qüestió dels cans (hi ha sempre moltes merdes pels carrers) i s'exhorta els veïnats perquè denunciïn tot allò que trobin denunciable.

La cabina telefònica

Durant el mes d'agost qualche gambirot ha tornat a trencar els vidres de la cabina que hi ha a l'entrada des Pont d'Inca Nou. Creim que és la gota que hauria de fer vessar el tassó! Per això, caldria que els responsables l'eliminassin i la substituïssin per un telèfon d'aquests sense portes, ni vidres.

J.A.C.

GABINET PSICOLÒGIC

Tramuntana

Psicologia general. Psicodiagnòstic infantil, juvenil i d'adults.

Problemes emocionals i d'aprenentatge.

Depresions, ansietat, obsessions, timidesa, fòbies,

Problemes escolars, d'aprenentatge, enuresis, etc.

Horari

Matins: dimarts i dijous, 9'30 a 13'30

Horabaixes: dilluns, dimecres i divendres, 17'30 a 21'30

Plaça de l'Església 2, 2

Tel. 79 77 70 (contestador automàtic)

Pòrtol

Del Pont d'Inca

COMIAT DEL RECTOR MN GUILLEM PARERA

Amics de Pòrtula:

Arribada l'edat -fins aleshores preceptiva- de jubilar-me, em dispos a deixar aquesta benvolguda parròquia del Pont d'Inca per anar a servir a la comunitat de feels de la petita parròquia de Sant Miquel de Son Carrió. No vull fer-ho sense acomiadar-me abans de vosaltres i de la revista Pòrtula que durant sis anys ens heu acompanyat i heu mantingut encès el caliu de la nostra amistat.

Tant de bo aquesta estimació es mantegui igualment viva en el meu nou destí, on trobareu sempre una llar i un amic.

Desig per a l'estimada revista Pòrtula moltes coses bones.

Una abraçada.

Guillem Parera

FESTES POPULARS ES PONT D'INCA NOU 1995

Divendres, dia 1 de setembre

22:00 Teatre a la fresca, el TALLER DE TEATRE PASSA-TEMPS presenta: "ES MARIT DE MARINA ÉS MARINER". Comèdia còmica en dues parts. Original de Nicasi Camps.

24:00 Animació musical. Nit jove. Actuaran conjunts locals: Citizen Dick i Kinder Garden.

Dissabte, dia 2 de setembre

9:00 Amollada de coets

9:10 Cercaviles. Banda de música Groc i Verd de Palma.

10:00 Gimcana. Hi haurà dos grups per a al·lots fins a 12 anys i de 13 fins a 17.

10:30 III Trofeu de futbol sala "Es Pont d'Inca Nou". Això serà a la pista municipal.

12:30 Volada d'estels.

16:00 Volta amb bicicleta per dins la urbanització. Concentració: carrer des Caùlls davant el col·legi Blanquerna.

17:30 Cucanyes i joies.

20:00 Banda municipal.

De les 20:30 fins a les 22:30 sopar (es prega puntualitat).

23:00 Actuació de Los Guantes Negros i l'Orquestra Canyamel.

0:30 Amollada de coets.

Des Figueral

FESTES D'ES FIGUERAL - CA'N FARINETA 1995

La tranquil·litat d'es Figueral i Ca'n Farineta de la que xerràvem a la *Pòrtula* del mes passat ha estat trencada per una setmana plena d'activitats i festes, que com cada any arriba per aquestes dates.

La comissió de festes juntament amb l'associació de veïnats i alguns veïns del poble varen col·laborar conjuntament per dur a terme aquest, ja típic, treball social. La utilització del ja conegut local social del poble va facilitar molt la tasca de tots, deixant que els vestidors del poliesportiu fessin la seva funció. A més, al local s'organitzà una tómbola on al gent acudí per aconseguir alguns regals.

Aquest any no ha estat com altres anys, sinó molt millor, la resposta de la gent davant activitats tan nombroses fou massiva; cal destacar, entre moltes altres, els Campionats de "Parchís", Truc i Escambrins; en els que els guanyadors foren respectivament, dues al·lots veïnes d'es Figueral-Ca'n Farineta, na Carmen Giner i na Carol Coll; dos al·lots d'un altre poble; i per últim, na Catalina Santandreu i n'Andreu Campuzano. També hem de destacar el Concurs de Ball de Saló, on la presència de nombroses parelles joves fou majoritària, en tot cas cal destacar la presència de l'única parella major que va quedar molt meritòriament al tercer lloc. Però els guanyadors d'aquest certamen foren en Daniel Moreno i na Virgínia Guzman Verdura que demostraren davant un nombros públic que l'elegància i l'estil per ballar no estan barallats amb l'edat. A tots dos l'enhorabona.

Per últim cal destacar la gran verbena de dissabte amb l'orquestra "San Francisco" i la ja típica actuació d'en Paco Ballinas que va actuar diumenge després del conjunt "Duran-Dos". El fi de festes culminà amb els famosos focs artificials, que agradaren tant com altres anys.

Així doncs, només ens queda donar l'enhorabona a tots els membres de l'associació pel seu treball, que malgrat haver comès petits errors com qualsevol organitzador d'aquestes dimensions, cada any evolucionen a millor.

M. Àngels Inieta

Servei Assistència

Tècnica

Miquel Bordoy

Televisió, vídeo i antenes

Telefunken, Thomson, Emerson, ITT, Sanyo
i altres marques

C/Cabana, 67 baixos 60 04 03 60 07 73
Es Pont d'Inca

PERILLÓS INCENDI A SON MASCARAT

Un dimarts d'agost, entorn a l'hora de migdia, es declarà un incendi a la propietat de Can Bauçà prop de Son Mascarat, (cap a Puntiró - puig de Son Seguí). A l'alarma de foc acudiren efectius de la Policia local, guàrdia civil, camions cisterna, la brigada heli-transportada i 2 avions Dromedair amb base a Son Bonet.

Gràcies a la ràpida intervenció dels veïnats i medis anti-incendi, el foc no anà a més, doncs la zona es pot considerar d'alt risc per trobar-se a la part baixa de les garrigues de Son Seguí i de zones d'arbrat urbanitzades amb edificacions.

L'origen del foc ben bé podria ser un llamp caigut a la tempesta que descarregà el diumenge anterior, revifat pel vent de Ponent.

La situació de perill creada, un cop més ens evidencià la necessitat de fer un pla de prevenció contra-incendis, amb la situació de punts permanents de vigilància mentre la sequera continui, llaurades de porció de terreny de conreu a manera de talla-foc, conscienciació, creació d'una brigada voluntària de reforç o d'emergència, dipòsits o punts d'aigua... No volem que Son Seguí esdevengui na Burguesa o passi com a La Trapa per despreocupació d'alguns i escàndol de tots.

Vicenç Sastre

De Pòrtol

**Estreni AX o ZX
(sense entrada, en cinc anys)
Exposició i taller
Tot tipus de servei
Reparacions en general**

Nou a Marratxí !

Servei Oficial Citroën
COTXES PÒRTOL

Agent, Tomeu Canals

De dilluns a divendres

8'30 a 13 h.

16 a 20 h.

Dissabte matí obert

C/ València, 23

Tel. 60 21 50

Pòrtol

DOS GRANS ESPORTISTES

Marc Florenci Vila i Maria Teresa Fullana, campions de natació afincats a Marratxí

Marc Florencio Vila, 17 anys, nascut a Palma de Mallorca i afincat al Pont d'Inca Nou des de fa 13 anys, és nedador del club La Salle Balear on s'entrena amb Rafael Huete. Les seves especialitats són els 1500, 400 lliures i 400 estils.

-Quin és el teu historial esportiu?

Vaig començar anant als Campionats d'Espanya d'hivern a Plasencia l'any 1993 per 1500 lliures i 200 papallona. A l'estiu, a Màlaga, vaig tornar a repetir aquestes dues distàncies. L'any següent als campionats d'hivern a Vilareal vaig nedar els 1500 lliures, aconseguint la quarta plaça; els 400 lliures (sisè) i els 200 lliures (desè). A l'estiu vaig tornar a repetir proves i posicions a Logronyo.

Finalment aquest any he aconseguit dues medalles de bronze a l'hivern (Gijón'95) i a l'estiu en els campionats d'Espanya junior a Lleida he aconseguit medalla d'argent de 1500 lliures i medalla de bronze en 400 estils.

-Quins suggeriments donaries als nins i nines que volguessin dedicar-se a la natació?

Jo aconsellaria que s'ho prenguessin amb calma ja que la natació és un esport molt sacrificat: moltes hores d'entrenament, molta concentració, etc... És un esport per tant que per practicar-lo a llarg termini t'ha d'agradar bastant. I després si es treballa bé i dur, vénen les satisfaccions merecudes.

Teresa Fullana i Lladó té 14 anys, viu al Pont d'Inca des dels tres anys. Es dedica a la natació nedant pel Club Natació Palma sota les ordres de Fernando Gómez-Reino.

-Quantes hores dediques als teus entrenaments?

Tres hores diàries, una de gimnàstica i dues nedant.

-Quins objectius tens per ara?

Els meus objectius a curt termini són aconseguir la medalla d'or en 1500 i participar en els campionats internacionals.

les més freqüents són 200, 400 i 800 lliures.

-Fins ara quin és el teu historial esportiu?

Entre els èxits més importants destaquen l'or i l'argent aconseguits a Sant Sebastià 94, a relleus 4x200 i als 400 lliures respectivament. Els dos ors i l'argent als Campionats d'Espanya celebrats a Gijón'95 (per l'hivern) als 200 i 400 metres lliures i 800 lliures respectivament i finalment a Lleida'95 (Campionats d'Espanya d'estiu) vaig aconseguir dos ors a les proves de 200 i 400 metres lliures i el

bronze als 800 metres lliures, mentres que als 100 metres lliures vaig aconseguir una merecuda quarta plaça.

-Quantes hores dediques als teus entrenaments?

Tres hores, una de gimnàstica i dues de nedar de dilluns a dissabte.

-Quins objectius tens per ara?

Seguir millorant les meves marques, intentar quedar bé als campionats d'Espanya, i si tot va bé ser seleccionada pels europeus.

-Quins suggeriments donaries als nins i nines que volguessin dedicar-se a la natació?

Moltíssima paciència, que és molt necessària, ja que no sempre els èxits vénen de tot d'una i que per això un ha de seguir entrenant-se durament, sigui en la natació o en qualsevol altre esport.

-Quin temps fa que practiques la natació?

Vaig començar als sis anys, i des de llavors he anat progressant.

-Quines són les teves proves?

Em dedic al crawl i solc nedar totes les proves d'aquest estil però

Cristalleria Sant Marçal

Vidres - Cristalls - Miralls

Pere Juan Juan

Pare Rigo 7 Tel. 60 21 83 SA CABANETA

DEL PLA DE NA TESA

L'equip d'organitzadors (foto, Toto Aguilari)

FESTES AL PLA DE NA TESA

Enguany les Festes Patronals del Pla de Na Tesa han estat molt animades, i tenint en compte que hi havia més espai per asseure's

la gent, pel fet d'haver col·locat el cadafal al carrer de Son Alegre, cada dia s'ha omplert la plaça de l'Església.

La gent ha respost molt bé

a les "Festes Populares" organitzades pels "festeros" que ens han preparat més activitats que mai i ens han fet sortir cada vespre a la plaça, durant més d'una setmana, sense deixar-nos descansar, tenint en compte, a més, que també hi havia algun esdeveniment els horabaixes. Hem tengut de tot, des de jocs i animació per als més petits, fins a folklore mallorquí, ball de saló i ball més mogut, esport molt variat, teatre, exposicions i altres espectacles per a tot el públic en general.

Cal destacar la feina de preparació d'aquestes festes i el que suposa per a un grup de voluntaris haver de tenir-ho tot a punt per a que tot es desenvolupi com cal i no es deixi res a la improvisació, el que implica una dedicació de temps considerable, que potser els qui ho veim de fora no sapiguem apreciar.

Per tant, des d'aquí crec que és important donar les gràcies a tots els "festeros" i a tots els que de qualche manera han fet possible les festes, no oblidant tampoc els qui amb la seva participació i presència possibiliten que aquestes es duguin a terme any rere any.

MOLTS D'ANYS A TOTS ELS PLADENATESERS!!!

M. Teresa Moyà Mas

DE SA CABANETA

ES CAMPET, A LA COLÒNIA DE SANT PERE

La primera setmana d'agost, els nins i nines de 8 a 14 anys i els monitors i monitores d'Es Campet hem estat a la Colònia de Sant Pere. Tots junts hem viatjat a través del temps i l'espai, hem après a fer fones en el territori dels pirates mallorquins i taca-taques xinesos a la Xina imperial. Hem estat autèntics indis de l'Oest americà i grans pintors italians renaixentistes.

De l'Àfrica dels primers temps n'hem conegut els deserts, les danses i cançons i de la Sudamèrica actual els seus habitants i les seves tradicions.

Aquests dies hem conegut noves platges i nous paisatges que amb la nostra imaginació hem aconseguit transformar en magnífics escenaris per les nostres aventures i jugant jugant amb tantes

troballes ens hem fet amics i hem crescut un poc més. Hem tornat a ca nostra amb un bon record d'estiu.

ESCOLETA INFANTIL **BUTZETES**

Per a nins de 0 a 3 anys

C/Rector Llompart 68 Tel. 60 24 53
Sa Cabaneta

KALMA

Isabel i Gaspar
-artesans-

Decoració amb flor seca
Restauració de mobles
Fusta artesanal

Oleza 123 Tel 79 79 03 Sa Cabaneta

CAMP D'ESTIU LLOPS I DAINES

Durant la darrera setmana de juliol els llops i les daines de Soca-Arrel anàrem a Cala S'Almonia. Estàvem a un pinaret, tan sols a 150 escalons de la cala i a uns deu minuts d'una altra cala anomenada es Caló del Moro.

Cada dia fèiem un caramull de coses divertides: taller de màscares, anàrem a pescar amb canyes fetes nostres, nedàrem i jugàrem hores i hores. També fórem personatges esporàdics d'un *culebron* que una cadena de televisió alemanya filmava aquells dies per allà. I també passàrem les vetllades més relaxants que es puguin imaginar, ajeguts al bell mig del pinar a prop de la mar, sota un cel ben estrellat tot esperant la caiguda d'un estel fugisser.

El diumenge va esser el dia del comiat. Va esser un dia inoblidable per alguns. Després d'una missa que ens va fer don Guillem els nins varen donar la seva primera passa ferma dins el món scout i feren la promesa. Va esser una cerimònia molt emotiva on els més menuts es comprometeren dins les seves possibilitats a treballar per l'escoltisme. I nosaltres com a caps volem animar a aquests llops i aquestes daines a seguir endavant i a viure amb aquesta il·lusió i aquesta alegria que sempre teniu. Sort a tots aquells que l'any que ve sereu rangers!!!!

I recordau EL LLOP I LA DAINA TREBALLEN TANT COM PODEN I MÉS.

TOT ARREGLANT LA TRAPA...

Pioners i Caravel·les de Soca-Arrel partírem un dissabte de bon matí cap a La Trapa on passaríem deu dies fent feina i altres coses. El primer no férem gens ni mica de feina, ja que la començàrem el diumenge juntament amb altres voluntaris. Com el darrer cop que hi anàrem la nostra feina es va limitar a tragar pedres d'un lloc a un altre. La nostra feina canviaria, ja que en següents dies ens dedicàrem a empedrar i fer net el Moll. Aquesta feina ens va dur tota la setmana i ens fa sentir orgullosos del que férem. A més d'aquesta feina el darrer diumenge també muguérem un tronc de 900 quilògrams. A més de feina també ens dedicàrem a fer altres activitats, com anar a Sa Dragonera, pescar, anar a nedar a Sant Elm...

Ara bé, la activitat més important de tot el campament foren les promeses que férem el diumenge horabaixa. Aquest dia varen fer la promesa tots els membres de la unitat que encara no la tenien. A aquest campament coneguèrem gent de fora Mallorca que es va "enrollar" molt bé i amb la que férem una molt bona amistat. Records des d'aquí per en Marino i bona sort a tots aquells que deixen la unitat.

CAMPAMENT A CALA EN BASSET

Del 29 de juliol al 6 d'agost els rangers/esplet de l'agrupament escolta Soca-Arrel anàrem a Cala en Basset a fer el camp d'estiu. Partírem de la plaça de l'església dia 29 a les 11:00 del matí, juntament amb els pioners i caravel·les que anaven a la Trapa. A devers la una del migdia arribàvem a Ca'n Tomeví, la casa on havíem d'anar a cercar aigua. Quan arribàrem allà descansàrem un poc i alguns anàrem a la platja i els que quedaren allà anaren a cercar aigua.

L'horabaixa ens dividírem en tres grups, per muntar el campament. Un grup va muntar les tendes; un altre va fer el menjador, on dinàvem cada dia; i l'altre grup va fer les latrines.

Quan va estar tot el campament ben muntat anàrem (aquesta vegada tots) a la platja.

Després de sopar férem un poc de vetllada i, a la fi! ens anàrem a dormir. Uns vàrem dormir fora les tendes, i els altres dormiren dins. El primer vespre, com sol ésser habitual, no dormírem molt, però tots els altres vespres dormírem com angelets.

El matí quan ens aixecàrem trobàrem al taulell d'anuncis les feines que ens tocaven a cada un. També hi havia l'horari que més o manco fariem cada dia. Ens aixecàrem a les nou. A les nou i mitja berenàrem. En haver berenat, retirat la taula i escurat fariem un taller, i més tard aniríem a la platja. A devers les dues o les dues i mitja dinariem i després dels encarregats haver anat a cercar aigua, retirat la taula i haver escurat, podíem fer la migdiada. A les cinc més o manco fèiem un altre taller, i després anàvem a la platja o ens trobàvem amb els pioners. En arribar al campament ens tornàvem canviar els banyadors i sopàvem. En haver acabat cadascú feia la feina que li tocava, i fèiem la vetllada.

En relació a l'horari sempre hi solia haver petits canvis. Com un horabaixa que vàrem anar a veure una torre. O també el dissabte vespre que anàrem a les festes de Sant Elm. I el dia que vàrem anar a la Dragonera i a més ens varen venir a visitar el cap d'agrupament i na Cati Català. I és que aquest dia va esser un dia especial; el dia que férem les promeses. Vàrem estar bona part de l'horabaixa preparant-les, fins que va arribar l'hora de sopar, i després de sopar anàrem a fer les promeses.

I el darrer dia que varen venir els pares a passar el dia amb noltros.

Bé, això va esser el camp d'estiu dels rangers que malgrat no ens dubtàssim molt... ho vàrem poder superar.

Neus

MESTRE DE VINS I DE NINS

Setembre és un mes de canvis, de cloure etapes i d'iniciar-ne d'altres. S'acaben les vacances, l'estiu, la maduració d'algunes fruites, es recomença l'escola, l'aprenentatge, la recol·lecció del raïm, l'elaboració dels vins. Per aquests motius el convidat de la darrera vetlada va ser Jaume Sastre, director de l'escola Costa i Llobera i fabricant de vins escumosos artesanals. S'hi afegiren altres mestres: la subscriptora Antònia Canyelles, Toni Roca, Joan Massot i Pep Garau, capellà i estudiant de Teologia a Roma.

Aquella nit, encara en plenes vacances d'agost, tothom es decantava més pel caire vinater del convidat que no per la seva professió de mestre, així que començarem la tertúlia amb vi i parlant de vins. Jaume Sastre és de Santa Eugènia, però ja fa deu anys que està a Porró. Al seu poble, anys enrere, cada casa tenia un redol de vinya, de la que es feia el vi per al consum familiar. Fa alguns anys sentí la curiositat de fer "xampany" i es posà a investigar i a aprendre pel seu compte l'art del vi.

Una de les primeres coses que ens sorprengué del món del cava és que a Mallorca no es pot usar aquesta denominació sinó al de vi escumós. Hi ha una legislació que regula les normes que ha d'acomplir un vi perquè sigui cava, que fan esment a les varietats del raïm i al temps de fermentació (9 mesos) de les llevadures. Les varietats de raïm que Jaume Sastre fa servir són xarel·lo, perellada i premsal blanc, que és el raïm blanc que sempre s'ha cultivat a Mallorca. Ell diu que la base d'un bon vi escumós és aconseguir primer un bon vi, després s'hi ha d'afegir uns 23 grams de sucre, que farà una llevadura natural que fermenta dins les botelles que tots coneixem de coll estret i llarg. Com més temps fermenti un vi, més bo serà, però la pressió no pot superar les 6 atmòsferes perquè les botelles exploten. El procés de fabricació és lent i llarg, tot és artesanal i s'ha de tenir molta cura en cada detall perquè el resultat sigui òptim.

Tothom volia conèixer les peculiaritats i els secrets que envolten el món del vi i del cava. Jaume Sastre explicava el que sabia amb pèls i senyals, clar i entenedor com només en saben els que són mestres en totes les accepcions de la paraula, per això mateix, entre preguntes i respostes, se li

Jaume Sastre (foto, Tolo Aguilà)

feia difícil acabar de sopar. Cap a mitjan vetlada en Biel duagué a la taula una botella del vi escumós que fa el nostre convidat, el qual va aprofitar el moment per dir que beure'l en tassons de plàstic és un crim, però a can Pere d'Inca no hi havia copes de vidre. En Jaume deia que el "xampany" s'ha d'assaborir a través de la vista (color, transparència, finor i persistència de les bombolles), de l'olfacte (l'aroma és un factor molt important) i del gust, i que només amb una copa de vidre de les anomenades de flauta es poden apreciar aquestes qualitats. No cal dir, però, que el seu vi fins i tot en tassó de plàstic és una autèntica delícia, un goig per als ulls, el nas i la boca.

Amb els ànims recomfortats, i tal vegada més espavilats, la tertúlia prengué un rumb més agosarat i més sucós: el tema de l'escola, dels mestres, alumnes i pares es posà a debat; recordem que a la taulada hi havia cinc mestres, cosa que pesava molt a l'hora de parlar. Jaume Sastre troba que la condició de funcionaris intocables, de déus, que ostenten alguns mestres és negativa perquè solen obviar les autèntiques responsabilitats amb els alumnes, que són sovint els qui en pateixen les conseqüències. El sistema no funciona, els plans d'ensenyament tampoc, la societat juga en contra de la cultura... però així i tot no es tracta de passar-se la pilota de la culpa de mà en mà i esperar que es altres hi posin remei.

Ell pensa que l'alumnat respon molt bé si rep la informació i l'estímul ade-

VETLADES A CAN PERE D'INCA

Vàrem tenir la sort d'esser convidats com a subscriptor a la vetlada de Can Pere d'Inca del mes d'agost. Malgrat l'agraciat fos el meu home decidírem que hi aniria jo. La vetlada començà entorn al tema de l'elaboració del cava, l'exposició va ésser molt interessant i vaig aprendre moltes coses sobre les vinyes i el vi. Llavors encetàrem el tema de l'educació, erem cinc mestres a la taula i malgrat tots estàvem de vacances el tema era prou atractiu per a nosaltres i per la resta dels convidats.

Passàrem una llarga vetlada agradable, entretinguda i un poc polèmica com l'educació mateixa.

Antònia Canyelles

quats; l'experiència de Costa i Llobera en què els vells del poble explicaren la seva professió i la feren practicar al jovent va demostrar que es pot fer molt per despertar l'interès d'aprendre. Per altra part, la col·laboració entre l'associació de pares, l'ajuntament i el claustre de professors és imprescindible per dotar el centre de l'equipament material i tècnic i així obtenir bons resultats en l'educació.

Jaume Sastre és optimista quant al futur, considera que hi ha motius d'esperança: el creixement de l'associacionisme juvenil i la preocupació general per la qüestió ecològica són algunes mostres que indiquen que la societat actual no és tan negativa com sembla. Com a pare, com a ensenyant i com a vinater pensa que la prohibició de beure vi, per exemple, no suposa precisament un èxit en la prevenció de l'alcoholisme o de la drogo-dependència. En qualsevol cas, en aquella vetlada es posaren al descobert temes bastant conflictius i polèmics relacionats amb l'escola, però quedà clar que és necessari prendre partit, comprometre-se amb la realitat i actuar consegüentment.

Joana Maria Matas

PÒRTULA, CADA MES...

JAUME SASTRE, ENTRE EL CAVA I L'ESCOLA

Jaume Sastre Rigo té 38 anys; va néixer a Santa Eugènia dia 8 de març de 1957.

És casat i té 4 fills.

Viu a Pòrtol des de fa 9 anys. És professor d'EGB i treballa al Col·legi Costa i Llobera de Marratxí, d'on és director.

Durant el **temps lliure** es dedica a fer cava i a llegir.

Li agrada **viatjar** sempre que pot. El darrer periple el va dur a Madeira i Açores.

Li agrada **llegir**, especialment els clàssics castellans. Destaca com autors Larra, Espronceda, Bécquer...

El darrer llibre que ha llegit és *Il·lusions*, de Richard Bach.

Quant a premsa es decanta per **Pòrtula** i els diaris locals.

Escolta **Música**. Li agrada la Música clàssica i la de cantautors. Entre els que li agraden destaca Beethoven. Com a cantautors li interessien Sabina i Uc. Les seves obres preferides són les Quatre estacions de Vivaldi i la Cinquena simfonia de Beethoven.

Li agrada el **cinema**, especialment el d'autor, i el segueix sempre que pot.

El seu director preferit és Woody Allen

Entre els actors i actrius destaca Woody Allen i Meryl Streep.

La pel·lícula que més l'ha impactat és "Les dents del diable" d'Anthony Quinn.

La darrera pel·lícula que va anar a veure va ser "Pulp Fiction" de Quentin Tarantino.

Aixímateix li agrada el **teatre**, i en especial el d'avantguarda, tipus Els Comediants, Fura del Baus.

Creu que si la **TV** s'empra bé és positiva malgrat creu que actualment s'empra bastant malament.

No destaca cap cadena en especial. Dels programes li agraden els de debat, els informatius i els esportius

Té preferència per la **cuina** mallorquina, sobre tot la porcella rostida; també la mariscada. Diu que no es considera triat.

Li agrada cuinar, especialment si són postres i cocteleria.

Quant a **esports**, juga a tennis, encara que no professionalment. Segueix el futbol i el ciclisme.

La seva principal **virtut** és la capacitat de feina. Per contra, és molt caparrut i ordenadament desordenat amb la paperassa.

No dóna massa valor al que diuen d'ell ni positivament ni negativament. Valora els fets.

Diàriament hi ha **experiències** que el marquen, des d'un atemptat ecològic, una guerra a una ullada, una paraula dita al moment oportú.

Més que motiu d'**'orgull**, ja que no li agrada aquesta paraula, està content de la seva família, del lloc de feina i de les persones que l'envolten.

Li agradaria que el **recordassin**

SOBRE LA VETLADA

"La vetlada em va sorprendre molt gratament. Poder gaudir d'una conversa tranquil·la i pausada al voltant d'una taula entre mossegades de pa amb cuixot i glops de vi i cava, fora que en cap moment sorgís la discussió estrident, va ser una experiència realment agradable. Agraïxo a la redacció de **Pòrtula** haver pogut participar-hi. I que aquestes es puguin continuar fent durant molts d'anys."

JAUME SASTRE

com una persona que va contribuir a l'educació i a la cultura d'aquest poble.

Com a **personatges** històrics admira Gandhi i Martin Luther King. Entre els contemporanis admira l'inspector Vidal per la seva contribució a la Pau.

Dins la seva escala de **valors** hi ocupen els primers llocs la solidaritat, la comprensió i la tolerància.

Li agrada que les persones siguin honestes i coherents.

La seva gran **il·lusió** és que la Pau arreu del món deixi de ser una utopia.

De **Pòrtula** li agrada tot. Pensa que tota entitat que contribueix a la cultura d'un poble és d'admirar i Pòrtula aconsegueix aquest objectiu. El que li agrada manco és la maquetació.

Diu que el principal problema que veu a **Marratxí** és la infraestructura derivada d'un creixement desmesurat de la població.

Per **política** entén aquella persona que realment serveix al poble i no es serveix d'ell.

Jaume Sastre pensa que surt reflectit com és i què pensa; no li ve al cap res que hagués pogut quedar dins el tinter.

BMM / GB.-

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

Centre Coordinador

Biblioteques Municipals de Marratxí

LES SOMNIACIONS D'UN CAMINANT SOLITARI (II)

(2) EL CAMINANT SOLITARI

...El "Caminant Solitari" arriba. Franqueja la porta envidrada de la cafeteria, simplement lloc de reunió, on, com a "Cafè d'Artistes" celià, importa menys la consumició ingerida que la conversació amistosa.

És dissabte i la maneta del rellotge fa tres minuts s'endinsa al segon hemisferi de les set de l'horabaixa... descripció sense interès si no fos per "l'Esdeveniment Trascendental" que s'acosta: la inauguració d'una biblioteca al mateix casc urbà.

els seus "Contertulians", en les mateixes pàgines per ells escrites, els seus raonaments i respostes, per la qual moltes "senderes" dels seus "paratges" literaris han quedat poc menys que intransitables...

(3) L'ESTARGIRITA

La inèrcia del costum, com tantes vegades, l'obliga a asseure's després d'haver perdut la consumició de rigor.

A dir veritat no tenia talent, no sentia res, només, en algun moment retrobar-se amb nous "Amics"... o les mateixes amistats amb diferent "indumentària"...

...El "Caminant Solitari", més que "afeccionat" als llibres és "Amic" dels llibres, amb totes les resonàncies que aquesta expressió pot suggerir...

... Uns "Amics" amb els quals s'explia i recrea en llargues i contínues "Tertúlies" on concloents i inconcluses discussions en les quals no sempre coincideixen "Mestres" i "Alumnes"...

... Estic obligat a escoltar-vos, però no a creure tot el que em deis!...

... El "Caminant Solitari" ha pres per "curiosa" costum enastar

Mig mecànicament exerceix el "Ritual" acostumat del "Cafè amb Llet", amb la semiinconscient solemnitat d'un sacerdot en ple cerimonial religiós.

-Bones tardes i bon profit!... Puc asseure'm...?

Aixeca el cap a qui l'ha saludat, fa un gest afirmatiu a la vegada que, més que mirar, observa el seu "acompanyant".

És un home alt, d'uns 60 anys, cabell curt i barba ben arreglada, vesteix amb aquixa elegant senzillesa que només les persones distingides saben aconseguir.

Malgrat tot, un cert aire aristocràtic envolta la seva figura.

-Amb qui... tenc el plaer?...

Malgrat la pregunta, un tant tòpica, "sent" que ja coneix el seu "interlocutor", que, per altra banda, no es diferencia físicament massa de qualsevol altre.

-Aristòtil Estagirita.

-Quin nom més curiós!- Contesta amb mig somriure, mirant amb certa sorpresa el seu nou "amic".

-No, no és casualitat!- Li respon amb èmfasi.

-Què vol dir...?- Li demana amb accentuada sorpresa.

-Que som jo...!

Rep per resposta un marcat accent d'interrogació.

-Per ventura no voldries parlar amb mi?- Li contesta amb un agradable somriure.- No "m'estàs llegint"...

-Perdoni... no.. entenc molt bé.

-"La Metafísica"!- Li respon amb eloqüència.

-Sí, però això és d'Aristòtil, un filòsof de l'antiga Grècia!

-Exactament!

L'observa amb perplexitat.

-S'està burlant de mi, o és un foll escapat del manicomi?...

-Existeix un tercera alternativa...

(Continuarà)

Emilio Martínez
Traducció, Mª Teresa Moyà

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

PÒRTULA, CADA MES...

EL PLÀTAN DE LA PLAÇA

Sabeu per què es poden els arbres? Jo tampoc, però quan ho vaig demanar em contaren tot això:

Això era un rei, que feia pelar les faves al cuiner, que per això estava. El Rei no tenia un pèl de beneit -ni de viu: no en tenia cap-, perquè pensava molt, i com justament al seu regnat no hi havia guerres, es dedicava a les arts, les lletres i altres perendengues.

Li agradaven molt les flors, i sobretot els arbres. Just baix del seu palau tenia un hort que ara no sé com li deien... però va esser molt famós per les taronges tan polides que s'hi feien.

L'arbre que més li agradava era un plàtan que hi havia ben enmig de la plaça. És natural, l'havia sembrat ell mateix, quan encara era nin. Havien crescut junts.

L'arbre, és clar, s'havia fet molt més gros, perquè a més, tenia tota la plaça per a ell, i el rei se'n cuidava que mai no li faltàs aigua ni fens. Aquell arbre, era el més plantós de la contrada.

Però heu de creure i pensar, que això era a un temps de rusca, a un país de rusca, on la majoria de pagesos acabaven abans el pa que la talent, i com és ben lògic, eren ben poquets els qui es podien preocupar per les belleses. I encara, a aquell país, no tenien escola. Cada un havia de prendre per allà on pogués, els qui tenien més capet, millor, i els qui no, pitjor. Tothom entenia allò que donava duros; la resta, eren perendengues. Eren anys difícils. No era com ara: a cada casa hi havia mitja dotzena, com a mínim, de butzes per omplir, així que, tot el que treien de l'anyada, els anava justet justet per menjar. Només els anys que plovia molt, i quan tocava, tenien més bona anyada; o bé, a les famílies que hi havia més braços, es podien dedicar a fer carbó, que anaven a vendre a Ciutat, només en aquests casos tenien uns ingressos extres.

Això de fer carbó, contaven que ho va inventar en Barraforta. Aquest era un home d'aquests que en neix un cada cent anys, i totes li ponen. Com que en un principi només ho sabia ell, ben aviat va fer duros fent sitges. I ben aviat va fer les sitges als altres i ell cobrava, i així sí que en va fer, de duros. N'hi ha que diuen, però, que no va fer els duros amb les sitges, sinó amb informació privilegiada, però... jo què sé.

Èrem...? al carbó, sí. En pocs anys, tothom es va afuar al bosc a fer carbó; i ric, allò que es pugui dir ric, no s'hi va fer ningú pus, però bé, sempre treien un extraordinari per comprar coses el dia de la fira.

La qüestió és que les muntanyes, que sempre havien estat fardies d'alzines, ja començaven a estar més pelades que la closca del rei. Com aquell qui diu, ja hi començava a haver més carboners que alzines. Per les muntanyes ja es començava a passar tanta rusca com al pla. Era inevitable: tard o prest algú s'havia de fixar en el plàtan de la plaça... Pel café es sentien coses així: "Ell per a mi faria un bon carbó, aquest bergant" va dir un. "No; i ara; una bona coronada, i saps que hi partiria de

falaguer..." deia un altre. El rum-rum anava prenent força. El nostre plàtan ho tenia molt malament; sort que era protegit pel Rei.

Les muntanyes ja no donaven més de si i una colla varen decidir anar al Palau a demanar al Rei per tallar el plàtan: "Senyor Rei -va dir el qui duia el cantet- mos hem fixat en el plàtan de plaça i resulta que... que vaja... que li aniria ben bé una bona coronada, i així, com sap tothom, traurà unes tanyades rejoyenides i encara serà més polít. I de passada, donarem feina i ajuda a un parell de famílies que, com molt bé sap Vostra Mercè, ja n'hi ha que tenen teranyines a la boca".

Podeu fer comptes com li va caure tot allò, al Rei: com un

llamp forcat ben aprop. Se va trobar ben estret. L'estimava molt a aquell arbre, però el poble tenia fam, i les tradicions pesaven com una llosa. El Rei, pensa-que-te-pensa, mentre es gratava la corona.

La tradició deia que, com més tallaven els arbres, més creixien. El Rei tenia fama de just i de savi, i no era cosa de perdre-la; però l'estimava tant a aquell arbre... el mirava amb un ull mentre amb l'altre mirava cap a aquelles muntanyes, més pelades que no sé què. I pensa-que-te-pensa en la tradició, i grata-que-te-grata la corona.

Per tallar aquell arbre feien falta molt bones eines, els millors braços i carros per dur el carbó a vendre. Els més pobres ho eren precisament perquè no tenien res d'això: era ben clar que la gran coronada, a la fi, sols beneficiaria als quatre de sempre: els de ca'n Barraforta, al batle, als de la serreria i al rector. Això almenys era el que pensava tothom, però no gosava dir-ho ningú, perquè mentre hi hagués plàtan, hi havia esperances de que els en tocàs un trosset.

... I el Rei, grata-que-te-grata la corona, se la va despintar tota. "No res -arribà a dir- serà lo millor p'es poble. Però ja que tanmateix diuen que les coses de palau van a poc a poc, m'hi pensaré set dies a mem què és lo millor p'es poble. No fos cosa que ara, amb aquestes presses, digués que lo millor és una

cosa que després no serà tan millor. Així que anau tranquils cap a ca vostra i esperau. Au!"

A tothom li va semblar una resposta molt ben encertada. Al cap de set dies, el Rei va dictar unes dictes que deien: "el plàtan de la plaça, es podrà tallar cada set anys, i per tal que es faci de la millor manera possible, qui dirà la manera i el moment oportú, serà una comissió que estarà integrada per: un carboner, en representació del gremi; un apotecari, perquè son qui coneixen millor les plantes, i un poeta, perquè són els únics que es preocupen per algunes coses que no són els doblers. I perquè ningú no pugui dir que si en Pere o que si en Pau, seran elegits a sac i sort cada any que toqui tallar".

Vos podeu ben creure que varen venir ben de nou, aquelles dictes. La majoria no ho acabava d'entendre, però com no volien donar a entendre que no ho havien entès, deien que els semblava just, i molt a to amb la saviesa del Rei. Allò del poeta, evidentment, els semblava un doiarro, sobretot als de ca'n Barraforta, que trobaven que havien d'esser ells, els qui havien de tallar l'arbre, sense estar pendents de tant de protocol, però no ho deien molt fort per no mostrar el llautó, i perquè confiaven poder manipular la comissió, almenys al carboner i l'apotecari, que ja eren majoria.

En realitat, les dictes del Rei, duïen tot un missatge que ben pocs havien captat; havia tocat els tres punts capitals que caldria tenir present a l'hora de tocar un arbre: la ciència, l'experiència i la bellesa. I arribat el dia de coronar, va succeir encara un altre entrebanc, i ben curiós: els tres de la comissió no es posaven mai d'acord; quan l'apotecari trobava una branca determinada no feia cap falta, justament!, era la que més agrada al poeta; quan el poeta trobava que una branca determinada era lletja, el carboner deia que, per aquella branca, justament!, no s'ho pagava pujar a l'arbre; les branques que feien pugera i destralegera al carboner, naturalment eren les més carregades de vida, i l'apotecari deia que, justament! eren aquelles que s'havien d'estotjar.

Passaren set anys, catorze, vint-i-un... i cada vegada ben igual. I l'arbre creix-que-te-creix, ja era més gros que no sé què.

En passaren vint-i-vuit(d'anys) i el Rei, ja no podia pus i es va morir -que volem? ja devia esser més vell que no sé què-. Va venir un altre rei, i el mateix: set, catorze... i també s'arribà a morir. I un altre, i un altre... I el plàtan, creix-que-te-creix, ja pareixia que arribava al cel.

I, què me'n direu? Un bon dia, sant Pere, va sentir que grataven les portes del cel, i quan va obrir... què dirieu que era? una branca de plàtan, evidentment -perquè vos pensau que fa tres hores que escric?- Idò sí: sant Pere va quedar d'una peça. Cap com aquesta! I això que ja feia molts segles que guardava les portes del Cel.

Com ja sabeu tots, al Cel no hi ha terra perquè no n'hi pot haver perquè cauria, i si no caigués, no seria el cel. Vull dir amb tot això, que al Cel no hi ha arbres, perquè no hi tenen cap feina, i-aquí volia arribar- sant Pere ja els havia perdut la fesomia i, es clar, de tot d'una no va saber per on prendre.

No sabia què fer, i com que era dels més antics allà dalt, es va empegueir de no saber què fer, i després es va empegueir d'haver-se empegueït. A la fi va fer un esforç molt gros perquè no se li notàs, i va seguir la corrent, com si es tractàs d'un ingrés normal:

-I tu qui ets? -arribà a demanar sant Pere-

-Som el plàtan de la plaça -contestà la branca-

Sant Pere va cercar al llibre de reserves i no el va trobar.

-Aquí no hi ets: hauràs de mirar a l'infern o al purgatori.

-És que jo he de créixer per amunt i ja pec a ses portes.

Sant Pere, per si un cas, va repassar el llibre de reserves:

-Mira: aquí no tenc cap plàtan de plaça, ni cap plaça per cap plàtan, així que te n'hauràs de tornar per ací on has vengut. Si vols... torna d'ací un segle.

-És que jo he de créixer per amunt, i ja pec a ses portes.

-T'he dit que no pots entrar. I a més: si xerres és perquè estàs viu, que jo d'aquestes coses en sé una estona llarga, i ací, han de venir morts. I a més, encara que te moris, no tens ànima i ací només poden venir ses ànimes: així que, ja me diràs si hi vas bé. No has errat de tant mai. I no m'entretenguis més que fa salistre. Te'n tornes com has vengut (o al revés). Bé; n'hem parlat prou. Adéu.

-És que he de créixer per amunt, i...

-Si no calles te podaré. Ell jo no sé com ets tan animal(!)-sant Pere ja sortia del solc- Mira: per a mi el que conta aquesta rondaia ha perdut els papers; se deu haver socarrat es poc cervellet que té, davant sa foganya. Però no me paguen per discutir, i manco amb un arbre. Fes el favor de sortir, que aquest salistre me costiparà ses ànimes.

-És que jo...

Sant Pere ja no va aguantar pus; va intentar de tancar la porta, però, mentre discutien, s'ull de créixer s'havia estirat un poc més, i ja no va poder tancar. Aquell bon home va perdre l'oremus; se'n va a cercar una destralassa i va tornar més encès que un dimoni.

Quan sortia, a la porta hi havia Sant Antoni, qua aguantava una branca amb la mà, i li anava a dir no sé què, perquè quan va veure a Sant Pere tant enfurit, i amb aquella destralassa se va estimar més fugir d'enmig. Sant Pere el va reparar, però tampoc no li va dir ni ase ni bèstia; n'estava tip, de protocol.

Sant Pere va davallar a la plaça del plàtan, va pujar a l'arbre, i destralada va i destralada ve, no vos dic res com va quedar aquell arbre. Va tenir feina per estona, i li varen arribar a fer mal tots i cada un dels ossos, però no era pagat la nerviada que es llevava de damunt; heu de fer comptes que cada destralada era una troca de nervis que li passava del cos als braços, dels braços a la drestal, i de la drestal a la branca que queia.

Acabada l'endemesa, se'n va anar a ca'l Rei, li contà tot el que li havia succeït a les portes celestials i com ho havia arreglat, i el va advertir que, si s'acostava un altre arbre a les portes del cel, parlaria amb Déu per fer venir la república.

Podeu fer comptes com li va caure tot allò, al rei; com un llamp forcat ben a prop. I aquest rei no era com el seu rebesavi; basti dir-vos que aquell hort que tenia a ca seva, i encara no sé com li deien, estava tot descuidat. Se'n tocava el flaviol de les arts, les ciències i... només li faltava sentir allò de la república.

Aquell vespre no va dormir, ni poc ni gens. A toc d'alba va abolir les dictes del seu rebesavi i en va fer unes altres que deien: "A partir d'avui, no hi podrà haver en tot el regne un arbre més alt que la finestra de la meva cambra, i allà on en trobi un que sigui més alt, posaré un llenyater de batle, i el batle, a fer estelles".

I podeu estar ben segurs, que si no va fer falta fer venir la república, manco en va fer canviar cap batle. Perquè les tradicions són sagrades, però encara hi ha una cosa més sagrada: no deixar una cadira ni que te tirin aigua bollint i estar millor que els altres, o almenys, que ho pareixi.

I de llavors ençà, els arbres de la vila estan així.

PERE LLOFRIU

L'ESPORT A LES FESTES D'ES FIGUERAL- CA'N FARINETA

Les activitats esportives foren una característica important a les festes del poble. Tots els esports tant els veterans, com els que ja duen un temps i els que apareixen ara, varen juntar-se a aquestes dates per tal de mostrar a la gent que els esportistes d'aquest poble són molt nombrosos, a pesar de treballar en solitari tot l'any.

De fet les festes varen començar amb el ja típic Torneig 24 h. de Futbol Sala, on la participació estigué renyada amb el cansament, després de jugar durant tota la nit; a pesar d'això els equips continuen acudint a aquesta cita anual. El trofeu se'l va endur un equip d'es Rafal.

La Gimnàstica Rítmica, també tornà a aparèixer a aquestes dates; l'experiència de l'any passat va ajudar als membres de l'associació a organitzar-lo millor, i es celebrà el I Campionat Mallorca-Interclubs, d'aquest no podem menys que destacar, a la guanyadora de la seva categoria na Yaisa Pastor Granado tot seguida de na Susana Coll; totes dues veïnes d'es Figueral-Ca'n Farineta.

La carrera ciclista, la petanca i el voleibol foren tres activitats que tengueren lloc alhora, cada una a les seves instal·lacions. El circuit urbà improvisat a Es Figueral-Ca'n Farineta recullí a un gran nombre de ciclistes que es donaren cita l'horabaixa del dissabte; la gent va omplir els carrers i els animaven pel seu esforç.

La Societat Esportiva d'es Figueral tornà a aparèixer en aquest torneig de voleibol que cada any organitza l'associació de veïns, malgrat els bons resultats de l'últim torneig (Optica

Àrbitres i Jugadors a les 24 h. de futbol

Busquets) en aquest no pogueren aconseguir cap primer lloc, que foren perll equips d'es Rafal masculí i Gesa femení.

I per últim, però no menys important, el Torneig de Petanca. Com ja dèiem a la *Pòrtula* de fa dos mesos un grup de mestresses s'han juntat per tal d'iniciar-se en aquest esport (per cert molt divertit), i la seva constància ha donat el seu fruit i l'Ajuntament de Marratxí els hi ha millorat les instal·lacions: arreglant les pistes i posant un bon llum. Al torneig de les festes (només el segon en el que participen) el guanyador fou l'equip de Ca's Capità, i la S.D. d'es Figueral, que es va dividir en dos equips, ocuparen el segon i el tercer lloc.

El futbol sala, esport rei a aquestes festes, ocupà les pistes en dues ocasions més: el partit infantil i el més atraent, el partit que feren els components de l'associació de veïns contra el batle i regidors de l'Ajuntament de Marratxí, aquests darrers guanyaren per un resultat contundent; l'associació va fer el que va poder ja que després d'una setmana pràcticament sense dormir ni descansar per tal de divertir a tothom, les forces ja començaven a fallar.

M. Àngels Iniesta

NOU TALLER A PÒRTOL

**TALLER
TOMEU JOAN
(REPARACIÓ D'AUTOMÒBILS)**

c/ Major, 5 Tel 60 22 98 Pòrtol

**PAPERERIA
S'ESTEL**

Dimarts horabaixa
tancat

C/ Major 71
Tel. 79 74 40
Pòrtol

**AUTOSERVEI
CA'N CROSTA**

Pollastres a l'ast

C/ Major, 96
Tel. 60 22 59
Pòrtol

NOVES DEL BÀSQUET PLA

Enguany hi ha novetats en relació als altres anys. En principi volem comentar que tot està a punt per començar la nova temporada 95-96. Tenim unes noves instal·lacions que, encara que ja les hem estrenades, conserven la lluentor i el segell de noves, malgrat tot. Ara i de bon de veres les estrenarem en competició federada.

Per altra part també estrenem nova junta directiva.

En relació al proper curs, el nombre dels equips participants és d'onze i les seves categories i entrenadors són:

Mini masculí, Joan Sastre
 Mini femení, Tomeu Munar
 Infantil masculí B, Pep Canyelles
 Infantil masculí A, Toni Montilla
 Infantil femení, Aina Ramis
 Cadet masculí, Tomeu Munar
 Cadet femení, Sebastià Bennasar
 Junior masculí B, Joan Ripoll
 Junior masculí A, Angel Molinero
 Sub '23 (masculí), Guillem Massot
 Autònomic balear (masculí), Amadeo González

Les activitats de l'Escoleta Municipal de Bàsquet començaran amb el curs escolar, és a dir a mitjan setembre. Enguany, a més de la pràctica d'aquest esport a les noves instal·lacions municipals del Pla de na Tesa, el projecte vol contemplar un conveni amb les diferents escoles del terme interessades en què també es pugui practicar el bàsquet a les instal·lacions de les escoles on assisteixen els al·lots a classe. Així doncs, les escoles posarien les instal·lacions i l'Escoleta Municipal els monitors titulats.

CRIDA. A tots els interessats i totes les interessades que vulguin participar en qualsevol de les categories o vulguin

completar la informació, presentau-vos directament a les noves instal·lacions del Bàsquet Pla de dilluns a divendres a partir de les 18 h. o bé telefonau als nùms
 60 00 42 / 79 51 47.

PODA DE PALMERES

Tomeu Català
 tels. 79 77 25
 60 27 20

Cafè i Restaurant

Diumenges i Dilluns tancat

Avinguda Antoni Maura 69 Es Pont d'Inca Tels 60 10 01

Cartes Obertes

(ve de pàgina 2)

noteta escrita. Es clar que aquests amics meus només són ensenyants a l'escola pública.

Joana Maria Llobet Capellà

CARTA AL DIRECTOR

No estària bé començar una nota com aquesta amb agravis. Per això, i encara que no vos mereixeu ni una sola felicitació per l'organització de les festes (vostres festes) al manco per la vostra tasca "desinteressada" tendreu la meua.

Mai pensava que es poguessin programar unes festes tan nefastes ni tan mal organitzades. I això ho dic pel següent.

1. Ara que tots els estaments públics i privats, col·legis i la gran majoria de gent de Mallorca estan defensant la nostra llengua, vosaltres feis un programa totalment en castellà (i amb la redacció ja no m'hi afic, això són altres cinc-centes)

2. A la vostra "Salutación" deis: "Defendamos el patrimonio que hemos heredado de nuestros antepasados, recordando estas fechas, un tanto desvanecidas, de su historia hogareña y familiar, no olvidando nunca sus costumbres y tradiciones, con las que iremos formando amorosamente nuestro Pont d'Inca de hoy, sudando y bailando, trabajando y haciendo fiesta". Això és massa. Si els nostres avantpassats aixecassin el cap i llegissin aquesta falàcia poètica, se'n durien les mans al cap i es posarien a pegar-vos clatellades.

Els, talment com el vostre programa, organitzaven partits de futbol femení i

masculí, amb quatre equips que no són del poble. Organitzaven saraus de rumba moderna i "show brasiler" (Bananas Samba), feien diades ciclo-turístiques a les 11 del diumenge i així s'estalviaven el bitlet de l'autobus per no anar a la platja a aplegar una asolellada. I per pair bé el dinar se n'anaven a la piscina a les 4 a jugar. Se n'anaven a fer una paella al mig de la plaça del poble (foc i fum) per tothom.

Fa vint anys que visc al Pont d'Inca i sempre veig jugar als mateixos ex-alumnes de La Salle, que ja més que "antics els hi haurien de dir eterns"... i que sigui per molts d'anys, emperò pareix que això, només va per ells i que a aquests partits no hi tenen cabuda els qui no varen tenir la gran sort de no anar a la Salle d'Es Pont d'Inca.

Els nostres avantpassats ensenyaven als cans a guardar ses ovelles, no per atacar a una persona amb violència. No organitzaven "corridas de joies" (com diu una dita de la Societat Protectora d'Animals, "Las Corridas en la cama")

3. Vos sona aquesta frase: No al racisme, No més xenofòbia. Sí a la integració de les gents de fora a la cultura de Mallorca? El vostre programa n'està ple de tot això. Què en sabeu vosaltres si a la gent de Sa Cabana no els hi agraden els boleros i el teatre en la nostra llengua, i no rumbes ni Brasilers, o de si la gent del casc antic no s'ho passaria bé, pot ser? No poseu més distàncies de les que ja hi ha (la via del tren i la carretera). Tots som d'Es Pont d'Inca, i el que és bo per uns ho és per uns altres.

4. (i darrer) Tot aquest endiumenjat el podria haver estalviat, vos ho promet, si no fos perquè darrera de tots vosaltres hi ha una configuració política, pareix que a través de les comissions de festes voleu anar fent la vostra pròpia campanya. Hem de saber distingir la política de les associacions de veïnats, clubs esportius, associacions de madoes i comissions de festes.

Crec de bon veres que les mateixes persones sou capaços de fer-ho molt millor, si deixau lo primer.

Salut veïnats

P.D.- Vos he de demanar una cosa: ¿Anireu de Marratxí a Lluc a Peu... o "a Pie"?

Un pontd'inquer

"RALLYES" A ES PLA DE NA TESA

Així és, a Es Pla de Na Tesa tenim dues pistes de "rallyes".

Una es troba al carrer Weyler; allí camions, autocars, cotxes i motos cerquen el seu propi "record": recórrer el carrer al màxim de velocitat sense estampar-se a la volta de l'escola o al creuer de Son Ferriol.

L'altra, el Camí de Can Frontera, té un grau més de dificultat, ja que a la volta vora l'església han d'esquivar vianants i bicicletes que imprudentment travessen el pas de zebra vora la plaça dels Donants de Sang.

Aquesta situació, que aquí presentam de forma irònica, ha estat comunicada repetidament a l'Ajuntament. La primera comunicació és del dia 16 de setembre de 1994 i fou recordada el dia 10 de gener d'aquest any. Aquest estiu hem tornat a denunciar-ho i encara no hem vist cap millora. Tan sols un comunicat de l'Ajuntament, amb data del dia 2 d'agost d'enguany, on s'explicita que la Policia Local ha elaborat un informe en el qual es constata que la quantitat d'accidents de tràfic en aquestes vies és inferior a la mitja dels succeïts a altres carrers en les mateixes circumstàncies.

Aquesta resposta, que és la primera que rebem per escrit, ens revela la manca d'interès del nostre Ajuntament en aquest tema i consegüentment per a la qualitat de vida del pladenatesers.

Vos repetim aquí els arguments que ens han duit a considerar greu la situació del trànsit als carrers Weyler i Camí de Can Frontera:

Es Pla de Na Tesa és ara mateix nexa d'unió de les carreteres d'Inca i de Manacor: la qual cosa suposa gran quantitat de trànsit rodat.

Ambdós carrers tenen un traçat llarg i recte, la qual cosa fomenta anar a gran velocitat, obviant els senyals de limitació a quaranta.

Per altra banda els carrers Weyler i Camí de Can Frontera són els carrers centrals del poble, en ells s'hi troben els principals comerços, l'escola, l'església, l'apotecaria, l'accés a la biblioteca i al camp d'esports..., per això són també els més transitats per vianants.

Així, tornant a la ironia, que s'alegrin els afeccionats a la velocitat, els posseïdors de motos que passen durant la nit despertant els qui dormen, i també els camioners i conductors de cotxes, creient-se els amos del carrer, que obliden l'obligatori senyal de quaranta per hora que han vist a l'entrada del poble.

... El "rallyes" continuen a Es Pla de Na Tesa.

A.V. Xaloc de Es Pla de na Tesa

ESPECIALISTES EN ARTICLES DE
MUNTANYA, CAMPING, ESQUI I ESCALADA

ES REFUGI

Ja coneixeu el nou local?
Via Sindicat, 21, pati interior
(Antic edifici del Sindicat Forà)
SEGUIM COMPTANT AMB TOTS

SOBRE LES PISCINES MUNICIPALS

Les piscines municipals hauran passat tot l'estiu sense servei de bar ni, talsevulla, encarregat nomenat de manera oficial. Per això fa falta que s'aprovin unes bases que fa dos mesos que se suposa que estan en estudi i confecció. Com podreu veure els usuaris del Pla de na Tesa, de Pòrtol/Sa Cabaneta i del Pont d'Inca/Cabana estan contents amb les piscines però acusen la incomoditat que suposa no tenir un bar a mà per ofegar la set i fer passar la gana.

Com valorau la piscina? Creis que hi hauria d'haver servei de bar?

ES PLA DE NA TESA - Tomeu Morro
Crec que està molt bé, i tots els joves estàvem a la plaça i ara estam aquí, que quan fa calor és molt agradable.
Crec que és necessari un servei de bar, i a més si hi ha un bar i també hi ha qualcú encarregat pareix que la piscina no està tan abandonada. I a més al bar, molta gent pot venir, encara que no nedi, estar al bar i fa més ambient.

SON CAULELLES - Jaume Costa
La piscina està bé.
Hi manca un bar perquè hem d'anar a l'altre cap i ens hem de posar les sabates i tot i no va bé això, ens hem d'eixugar cada punt i aquí estava molt millor.

Ramon
La piscina està molt bé i molt neta.
Pot ser interessant un bar, estaria bé, jo normalment no el faria anar però estaria bé.

Maria Freigeda
Està molt bé.
Home, hi ha una màquina, però no és lo seu.

Alejandro
La piscina està molt bé.
Un bar sí perquè no ens n'hauríem d'anar tan enfora.

Amanda Oliver
A mi m'agrada molt.

SA CABANA - Joan Ortiz
És positiu, això que hagin fet una piscina.
Crec que un bar fa falta, perquè si has d'anar a comprar res te n'has d'anar i ja has de sortir. I si vas banyant t'has d'eixugar i canviar.

Rafel Juan
Molt bé a tothom li agrada això de la piscina
Falta el bar, es podria muntar.

Maria
La piscina està molt bé, però falta una mica d'ombra.
Un bar no estaria malament.

Xisca Pizà
La piscina està bé, però fa falta que la cuidin una mica més perquè a vegades l'hem trobada bastant bruta.
És necessari el servei de bar perquè si tens set has de partir i anar a fora per comprar. I moltes vegades te fa peresa haver d'anar tan enfora per després tornar.

Rosa
Està molt bé aquesta piscina.
El bar és necessari, tothom opina el mateix, estaria molt bé; hi ha la màquina però és insuficient.

SON CAULELLES - Paula
La piscina està bé però manquen uns vestidors i uns banys.
Crec que el bar és necessari perquè la gent ve aquí, vol prendre alguna cosa fresca i si volen berenar se n'han d'anar.

Susana Moyà
La piscina està bé, tot correcte.
Un bar estaria bé, només hi ha una màquina i és insuficient.

Jaume Verd
La piscina està un poc bruta.
Fa falta aquí una baret d'aquest que te cagues sí, sí.

Biel Simonet
La piscina està bé.
Home, ja hi fa falta un bar, i tant.

REFLEXIONS D'UN NACIONALISTA PER ALS NACIONALISTES DE MARRATXI (i 3)

S'acaba l'estiu i amb ell haurien de finir també aquestes reflexions. Convé que comenci a ripuntar les coses que només vaig deixar mig embastades. Comencem per les coses de més empena i si hi ha espai i temps abordarem les secundàries.

EL PSM HA DE SER EL PROJECTE ON CONFLUEIXIN TOTS ELS NACIONALISTES, ECOLOGISTES I PROGRESSISTES DE MARRATXI.

Si al passat número dèiem que el PSM no era el projecte personal de ningú, i molt menys el meu projecte personal, ara convé definir-lo en positiu, i crec que l'epígraf anterior defineix molt bé allò que ha de ser el PSM-Nacionalistes de Mallorca d'ara en davant a Marratxi, com ho és, i a molts llocs amb molta més força, a altres pobles de Mallorca.

I ho ha de ser intentant defugir de personalismes messiànics. El PSM ha de ser allò que els seus militants i simpatitzants vulguin que sigui, han de ser ells els qui marquin la pauta, les línies bàsiques d'actuació, les estratègies. És cert que tota organització que té la sort de tenir un líder carismàtic pot tenir molt guanyat. I dic pot tenir molt guanyat perquè sempre hi ha el perill o bé que aquest líder s'extralimiti en les seves funcions, llavors es converteix en tirà, o bé -que és el que sol passar la majoria de vegades- l'organització depengui exclusivament d'ell i quan aquest no actua, l'organització queda somorta. Que quedi clar que jo dins el PSM de Marratxi no esper a convertir-me, ni crec que en tenguí qualitats, en un líder carismàtic, ni tampoc vull fer del PSM el meu particular "regne de taifes". Més aviat, i ho dic amb tota sinceritat, em consider en un estat completament interí, a l'espera que algun líder carismàtic d'aquells bons, o bé qualsevol altra persona que hi posi voluntat i vulgui dedicar els seu temps als afers de la cosa pública, s'erigeisqui en pal de paller, en aglutinador, de les voluntats dels nacionalistes de Marratxi i tots els altres, solidaris i constructius, li facem costat.

Crec que hem iniciat el bon camí. El PSM, durant aquest estiu, a partir dels integrants de la candidatura i d'altres que no hi anaven però que s'han incorporat al grup, al context, s'ha anat confegint una estructura de partit dins l'àmbit marratxiner amb la voluntat d'assessorar, de marcar les línies d'actuació del regidor, de preparar els plenaries, d'estudiar els temes municipals, de canalitzar les informacions, els suggeriments que puguin fer-se des dels diferents indrets de Marratxi.

I dic que anam pel bon camí, perquè si el PSM subsisteix i en el futur pren força dins el nostre terme, ha de ser, no fruit de l'empena d'una persona sola -llavors sempre n'hi ha d'obtusos que confonen el voluntarisme militant amb l'egolatria, sinó que ha de ser el fruit de la voluntat d'un col·lectiu, com més ampli sigui millor, de gent que té en comú les mitja dotzena llarga d'idees que singularitzen i diferencien de la resta de projectes, el projecte polític del PSM. Pareix que el fet d'haver obtingut representació municipal ha obert aquesta via d'esperança. És l'única via possible. El futur del nacionalisme polític a Marratxi depèn de la voluntat de les persones que s'hi senten, nacionalistes. Elles, solidàries, han de portar el timó de la nau, fer-la vogar vent en popa i triar-ne el capità, jo en el futur quasi immediat només vull fer de simple mariener. Les aventures solitàries només comporten naufragis i incomprendions.

Rafel Crespí i Ramis

ALGUNES REFLEXIONS SOBRE EL NOSTRE POBLE

Fa uns dies la premsa publicava dades de l'Institut Balear d'Estadística a les quals apareixia que Marratxi ha vist incrementar de manera espectacular la seva població, a causa d'un important procés urbanitzador.

Fins aquí les dades estadístiques, en si mateixes ni positives ni negatives. A això li hem d'afegir totes les persones que viuen a les urbanitzacions il·legals i les perspectives són que continuï el creixement.

Els problemes vénen quan hom constata que l'anomenat creixement urbanístic s'ha produït d'una forma absolutament desordenada, sense planificació prèvia de cap tipus i que durant tota aquesta etapa la inversió en infraestructures ha estat quasi nul·la.

Els últims quatre anys ha millorat quelcom en aquest darrer aspecte, encara que les mancances continuen essent importants com a mostra la manca de clavegueram a diversos nuclis de població i a la vegada, s'ha intentat frenar el desenvolupisme urbanístic però sense abordar en profunditat una planificació de futur.

A tot això hi ha que afegir que Marratxi és un municipi clarament desvertebrat, amb molts nuclis incomunicats i que a vegades es desconeixen.

Corregir tot això és el repte que els marratxiners hem d'abordar a curt termini si volem un municipi on es pugui viure dignament.

I això passa, al meu mode de veure, per tres eixos centrals:

En primer lloc, vertebrar el municipi, és a dir, crear consciència de poble. Això és una tasca que l'ha d'assumir amb audàcia l'Ajuntament mitjançant l'acció cultural i social, i jo crec imprescindible amb una valenta política comunicacional. Però també és una tasca de la societat civil, de les associacions de veïns, entitats culturals, esportives, i altres, que amb la seva actuació han d'ésser capaces de relacionar i comunicar els distints nuclis de població. Hem d'aconseguir entre tots que els ciutadans del nostre municipi a més de considerar-se portolans, pontdinquers, etc..., es sentin marratxiners.

El segon eix, és racionalitzar l'actual situació urbanística. Cal una planificació seriosa de futur, cal analitzar i saber quin municipi volem, quin creixement desitjam i ens podem permetre, amb quin nivell de recursos comptam, i només en funció d'això prendre decisions sobre el planejament urbanístic que ens plantejam.

El tercer eix, és el desenvolupament de les infraestructures i els serveis que un municipi d'aquestes característiques ja requereix. Marratxi ja ha deixat d'ésser aquell municipi amb quatre petits nuclis de fa uns anys.

Tot això obliga a revisar la política pressupostària. Que al meu modest mode d'entendre, no respon a les necessitats del municipi. Però aquest seria motiu d'altres reflexions.

Miquel Rosselló
regidor d'Esquerra Unida

CRONIQUE DES D'ESCOCIA (X)

RETROBAR
ANTICS AMICS

En aquesta vida mai saps el que et pot deparar una nova experiència. Quan un ha de viure un aconeteixement nou inusual, acostuma a imaginar el que succeirà, el que pot passar, o si més no, es fa preguntes que espera trobaran resposta.

La veritat és que fa un any no vaig imaginar que això em succeiria, i he de confessar que si mai se m'hagués passat pel cap el demanar-me semblant esdeveniment hauria començat a desesperar-me ja ja molts mesos, en veure que no trobava la resposta. I és que mai saps el que pot passar. El pitjor de tot és quan l'inesperat és dolent. Llavors el cop acostuma a ésser molt fort, o fins i tot massa fort: no n'estavem preparats. Però pel mateix motiu, si el resultat és bo, la sorpresa i l'alegria acostumen a ésser majúsculs, i et deixen un bon regust que sol durar.

Ell era una d'aquestes persones que passes de veure-la quasi cada dia a desaparèixer de la teva vida sense saber com. I és que feia anys que no el veia i que no en sabia res d'ell. Era el passat mes de Juliol quan vaig haver d'agafar un vol des de Palma cap a Glasgow. L'aeroport estava més saturat que una llauna de sardines, i no em va quedar més remei que passejar una mica per les tendes del primer pis de la Terminal B.

Era una d'aquelles situacions en el que menys esperes és trobar-te un conegut. A l'hora de triar on passar la curta estona que em quedava abans de partir, vaig decidir-me ràpidament per la tenda de discs. I quan ja sortia va ésser ell qui em va cridar. No l'havia vist, i menys encara pensava veure'l. Evidentment el vaig reconèixer a l'instant, i si puc ésser sincer, em va sabr molt de greu no tenir una miqueta més de temps per fer xerradeta. Així que desconec si és el gran encarregat i responsable de la tenda, però si no ho és, recoman des d'aquí als seus caps que pensin més en ell, perquè dubt molt que trobin algú millor. Ara idò, vos puc recomenar el Virgin Store de l'Aeroport no sols per la música que hi podreu trobar sinó per la gent que hi podeu conèixer (malgrat el seu propietari, el senyor(?) Branson es dediqui a destruir la Serra de Tramuntana).

L'alegria d'aquell moment encara em dura, i m'ha fet veure i reflexionar sobre el tema de què en el món hi tenim molta més gent amiga de la que ens pensam, i que fins i tot, tal vegada tinguem mig oblidada, o mig perduda sense poder localitzar-la. Per això crec que val la pena fer l'esforç de mantenir les amistats i de no perdre'n el contacte perquè al cap i a la fi, la gent (i més si és gent com ell) és el millor que trobareu en aquest planeta i l'únic que no podreu comprar amb diners.

Gabriel Angel Vich i Martorell

Tenc les algues en quart creixent.
Visc la lluna

com una daga tamada
que guarda el fibló sagnant
del seu amor per a si mateix. Però
el meu ganivet té dos fulls:
un defora, i és per a tu
si tens les roses del meu desig;
i una dins, que és per a mi
quan et neg el nom.
No puc mentir
quan duc les parpelles senyades
pel teu foc. Però imagin
les meves algues verdes
dins blava maror puixant
en la direcció prou indicada:
les nits de quart creixent.

7 de Juliol de 1995

Tomeu Moll

BOIRES ENTINTADES

terra
inexistent

Seguint les emissions de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) i llegint les pàgines del diari "Avui" arribaré a creure'm l'afirmació de l'escriptor i periodista Antoni Serra: que visc en una terra inexistent.

L'actitud de Catalunya Ràdio, Catalunya Informació, RAC, TV3 i Canal 33 és, com a mínim, irritant, en observar la seva manca d'interès i de sensibilitat per seguir l'actualitat de les Balears, les Pitiüses i el País Valencià. El diari "Avui" sols hi dedica una, de les seves quaranta pàgines, a les notícies i reportatges referits a les Balears, les Pitiüses i el País Valencià. Així, el 47% de la superfície i el 42% de la població de les terres de parla catalana, queden constrenyits a un 3% de les pàgines d'un diari que hauria de ser nacional. En observar això, record els esforços fets des del País Valencià, Mallorca, Menorca i Eivissa, per poder captar les emissions de ràdio i televisió de la CCRTV, i em fa pena veure el desinterès que ells semblen demostrar per nosaltres, tot i les inequívokes mostres d'agermanament que hem fet en el camp dels mitjans audiovisuals.

No, no crec que la lluita i els esforços per instal·lar els repetidors fossin estèrils, però sap greu que, després de tants anys, no hi hagi hagut la correspondència esperada.

N'estic absolutament convençut que les Balears, les Pitiüses i el País Valencià es mereixen una mica més d'atenció per part dels mitjans de comunicació del Principat, tant per deferència als que seguim les emissions de ràdio i televisió, i llegim l'únic diari en català, com per fer arribar als habitants del Principat la nostra realitat quotidiana, contribuint d'aquesta manera a la tant necessitada vertebració de les nostres terres.

Mentrestant em seguiré considerant habitant d'una terra (quasi) inexistent per als mitjans de comunicació principatins.

Antoni Roca

PÒRTULA, CADA MES...

QUALQUE COSA S'HA DE FER

Sobra aigua, sí senyors. I si no opinen el mateix els convit a seguir llegint, atenció molt d'agrair. Davant la persistent sequera, agreujada per la crema intencionada de la nostra escassa massa forestal, els mitjans de comunicació transmeten les nombroses queixes i manifestacions dels afectats, els talls del subministrament com a única solució dels governants, les pèrdues milionàries dels agricultors i, en general, un estat d'ànim més propi d'una vetlla de difunt i gens propici per solucionar la gran catàstrofe resultant de la manca continuada d'inversions en un tema tan prioritari. Però per més que lleigeixo no he trobat una sola línia sobre el necessari i urgent contacte dels responsables amb els millors tècnics agrohidràulics del món, els israelians, que amb la seva experiència de desenes d'anys han convertit el seu país, abans desèrtic, en un vertader verger; magnífic exemple a imitar.

Però anem al cas espanyol, més necessitat de la solidaritat interprovincial que mai. Segons les dades oficials del MOPT les precipitacions netes anuals -descomptada la evapotranspiració- són l'equivalent a una aportació d'aigua de pluja de 114 qm cúbics (1qm3=mil milions de m³), dels que es perden en el mar un 60% (68 qm3) procedents de la xarxa fluvial i dels aqüífers. Si el consum total al 1992 va ser de 37 qm3, sols els desapropiament anterior equival a les necessitats nacionals durant dos anys. Però hi ha més millores ineludibles. L'agricultura espanyola està malgastant, exceptuant comptats casos, el 65% del total d'aigua disponible -Ramon Tamames eleva la xifra al 80%- Lluís Font de Mora, enginyer agrònom valencià ("Taronja i caos econòmic" Edic 62.-Barcelona, 1971), i avui en dia resident a Washington- al seus anys d'estudi va arribar a treballar a un kibutz o granja col·lectiva israeliana- ens

diria, possiblement, el següent: falten grans trasvasaments de l'Espanya humida a la seca; les conduccions de terra a cel obert al camps de reguiu són motiu d'un desperdici del 50% del cabdal aportat, les tècniques de reguiu segueixen essent antiquades; el reutilitzat d'aigües tractades és encara mínim (5%): la instal·lació de desalinitzadores no ha de ser descartada; 100 grams de lodur de plata basten per fer ploure un nigul suficientment fred d'un qm cúbic... i no cal dubtar que trobaria una solució per evitar l'abocament a la mar dels 12 milions de m³ d'aigua a Sa Costera (Mallorca), o la pèrdua d'altres 9 milions a les conduccions i xarxa d'abastiment a Palma. Si tenim en compte que l'"operació vaixell" de transport d'aigua des de Tarragona representa, fins a la data, un escàs milió de metres cúbics, les xifres anteriors xerren per si soles.

Per acabar i refrescar l'ambient la notícia d'un iceberg de 78 qms de larg, 37 d'ample i un espesor de 200 m -un tamany similar al de Mallorca- que amb els seus 557.000 milions de m³ de gel podria cubrir la demanda d'aigua d'Espanya durant 13 anys. Després de la barrera de gel de Larsen a l'Antàrtica, pel febrer passat, es desplaçava a 6 qm/hora cap al continent sudamericà. Aquesta immensa massa d'aigua dolça congelada suposa deu vegades més el total de tota la capacitat dels embassaments espanyols i que, presumiblement, desapareixerà amb la seva arribada a aigües més calentes, sense benefici per ningú. Si a l'EXPO 92 de Sevilla, la màxima atracció del pavelló xiè fou un iceberg de 60 tones, duit d'aquelles latituds, no seria estrany que en el proper segle es trobi un ús pràctic a aquestes grans illes flotants de gel. D'aquí a 30 anys escassos, el 2025, la població mundial s'haurà duplicat, i els recursos hidràulics seràn menors. Qualque cosa s'ha de fer, però no queixar-se.

José L. Montesinos

A LA PPPPÒRTULA DELS MESOS DE JULIOL I AGOST...

-Per què deia jo que vos fixàssiu que a la Pòrtula del juny sortia una recepta de gelat de taronja? Doncs perquè la mateixa recepta va sortir de nou al mes de juliol. Es veu que a Dona Francisca li agrada molt el gelat de taronja. Diuen que té molta vitamina C.

-El darrer paràgraf de la plana 153/13 es demana si Claudia Schiffer és art o fa art. Crec que no hi ha lloc per a discussió. L'única que és Art i que és també capaç de fer Art és na Michelle Pfeiffer. Totes les demés no passen més enllà del que és un intent de fer art; i per esser-ho ja caldria un miracle.

-Magnífica foto a la plana 154/4, on es mostra la nova piscina del Pla de na Tesa. El fotògraf va captar un nedador volant mentres es tirava de cap a la piscina.

-El PP es "Husseinitza" -i no va d'intolerància-. A la plana 154/12 s'entrevista Toribio Cádiz, que segons es diu, es va passar al PP. A mi m'agradaria vos fixàssiu en la foto, on podreu comprovar que va pentinat amb clenxa i que duu bigot. Res tendria de particular si no fos perquè pentinat i bigot semblen calcats als dels seu líder Aznar. Tot això em recorda a la Guerra del Golf, quan per la tele sortia un senyor pentinat i bigot exactament iguals que els d'en Saddam Hussein, i després sortia ell i la seva escorta, portant tots el mateix pentinat i el mateix bigot. És a dir, que mai saps si el que sortia era en Hussein o el presentador del seu telenotícies particular. Tal vegada sigui aquest el seu secret per evitar que els americans se'l carregassin. Es veu que l'exemple s'ha extès, i ara, tot el PP comença a imitar el "look" del seu president. Aviat ja no sabrem qui és qui...

-Plana 154/25. El Retorn de la Mosca Barruda! benvinguda. T'enyoràvem!

-Plana 154/29. La darrera foto és digna d'admiració. Es veu l'entrega del premi de la porcelleta, i a la imatge es podria dir que és la porcelleta qui ha sortit millor: tota guapa, en primer pla, i mig somrient. Tal vegada sigui perquè na Maria li està fent passigolles als peus!

-Va tocar un premi a Dana Alcover, a qui fa anys i més anys que no veig. Per sort, em queden molts records, i cap d'ells dolent. Records i els meus millors disigs des d'aquesta plana.

GAVIM

BELL ART

PUNY DE VISTA

*"UNA DONA
D'AVUI EN DIA"*

A mesura que ens anam atracant al final del s. XX el món de la moda està donant un canvi substancial respecte a anteriors temporades. I això és degut al rapidíssim progrés en què ha entrat el sexe femení immers en un mai no acabar de canvis socials als quals ha respost amb una modificació quasi bestial en el seu mode de vida, adoptant estils de moda adaptats a les seves necessitats.

El món de la perruqueria no queda al marge d'aquests canvis i està progressant igual que la vida. Les dones d'avui ja no volen dependre d'anar dos pics a la setmana a la perruqueria ja que ara la majoria fan feina fora de ca seva i necessiten un tall còmode i fàcil de pentinar. Les dones d'avui són més lliberals i necessiten talls i pentinats lleugers i més agressius. Les dones d'avui no es conformen amb una simple cabellera, demanen canvis d'estil, cabelleres rectes estan pas-

sant a millor vida, la dona d'avui les vol escalades, despuntades. La dona d'avui ens demana més i més mides curtes, còmodes però modernes, mides que elles es puguin pentinar de dues, tres, quatre o cinc formes diferents amb un mateix tall. La dona d'avui en dia es deixa aconsellar pel seu conseller-estilista perquè sap que trobarà un estil personal i adequat a la seva identitat. La dona d'avui en dia compra els productes per al seu cabell al seu saló, perquè ella sap que ningú millor que el seu conseller-estilista li donarà el producte adequat al seu tall, a les seves necessitats i sobre tot la seva comoditat.

Podríem escriure frases i més frases de la dona d'avui, però el que tenim molt clar a Bell Art és que mentre la dona progressi tan espectacularment, nosaltres ens veurem obligats a donar-li uns serveis i uns estils adequats al seu ritme de vida.

*Encara no
ens coneixeu?*

PuntBak S.L.

Informàtica
Assessorament
Aplicacions
Serveis

Capità Salom 25

75 72 80 Palma

*PRODUCTE
ACONSELLAT*

POTION 9

Tractament Pret a Porter

Una nova categoria de productes per a restaurar i tornar l'estil al cabell.

POTION 9 utilitza una combinació de 9 extractes botànics i de la selva tropical per a segellar el cabell danyat, donar un moviment fluït als cabells fins i impartir una sensació de lleugeresa i llibertat a totes les textures de cabell.

Aquesta combinació està a l'arrel del concepte de POTION: Crear una combinació entre un tractament i un producte d'acabat, fer que siguin independents per

a que funcionin com si es tractàs d'un sol.

Un tractament que es deixa en el cabell que restaura i torna l'estil.

Segueix treballant tot el dia, l'aspecte de tractament del POTION 9 és que prepara els cabells la cutícula dels quals està espanyada. L'aspecte pret a porter significa que el POTION 9 imparteix cos i brillantor.

La base de qualsevol tipus de cabell són les proteïnes.

Quan més danyat estigui el cabell, per culpa de processos químics o per culpa de les condicions de medi ambient, més actua POTION 9 a fi d'ajustar-se al mal específic, tornant al cabell qualsevol dels aminoàcids que li puguin faltar.

Tot això sense pesar al cabell. POTION 9 té un efecte acumulatiu, cosa que significa que en usar-lo regularment, el cabell es torna cada cop més sà. ◆

PÒRTULA, CADA MES...

UN POC DE TOT

Per **CORREU** ens assabentem que:

La Societat l'Alzinar, de Masquefa, va organitzar unes jornades d'AGOST A LA FRESCA.

L'exposició ART DE LA NACIÓ BURIATA es podrà veure al castell de Bellver fins al mes de novembre.

Les XIV JORNADES D'ESTUDIS HISTÒRICS LOCALS organitzades per l'Institut d'Estudis Baleàrics tendran lloc entre el 29 de novembre i el 2 de desembre; el tema és "La Mediterrània, àrea de convergència de sistemes alimentaris (segles V-XVIII)

MIQUEL LÓPEZ CRESPI acaba de publicar Històries del desencis (Ed. Moll) i Vida d'artista (Llibres del Segle)

L'Ajuntament de Palma ha convocat els PREMIS CIUTAT DE PALMA 1995 de literatura (Llorenç Villalonga, de novel·la, dotat amb 2.500.000 ptes; Joan Alcover, de poesia, amb 500.000 ptes; termini, 8 de novembre) i de pintura (Antoni Gelabert, dotat amb 1.500.000 ptes; termini, 29 XII). Bases a Redacció.

El GREC organitza a la comarca del Raiguer un TALLER PROFESSIONAL d'operari/a de picapedrer. De setembre 95 a juliol 96. Inscripció abans del 8 de setembre a l'Ajuntament de Binissalem.

PUBLICACIONS REBUDES:

LA COMPANYIA DELS FERROCARRILS DE MALLORCA, de Pere J. Brunet Estarellles. Institut d'Estudis Baleàrics. 1994. Estudi en relació a l'inici i el desenvolupament de la xarxa de trens més important de Mallorca, centre i sud-est. Contempla les etapes del desenvolupament ferroviari, els projectes no executats, l'evolució econòmica i del trànsit, el servei portuari, la qualitat de l'oferta i l'anàlisi espacial de l'estructura ferroviària, entre d'altres capítols.

LA XARXA C-6: L'ESTRAGÈGIA EUROPEA DE LA CIUTAT, de Joan Fageda. Col. Antoni Maura, sèrie Tribuna Popular, 33. Palma, 1994.

Discurs del batlle de Palma pronunciat a Barcelona el 22 d'abril de

1994 amb motiu del tercer aniversari de la constitució de la xarxa de ciutats C-6.

PUBLICACIONS PERIÒDIQUES:

D'entre les revistes associades a **PREMSA FORANA DE MALLORCA** rebudes destacam:

COANEGRA, 121 (Santa Maria del Camí, XI 94). Parlant del pla de carreteres del govern balear M(ateu) V(ich) esmenta que "encara que sembli increïble està prevista la construcció d'una autopista (ni tan sols autovia: autopista) des de Santa Maria a la Platja de Palma, passant per devora Pòrtol, sa Casa Blanca i Sant Jordi, aproximadament per damunt el traçat del camí Santa Maria-Sant Jordi. Aquest antic camí actualment només és carretera fins a Pòrtol, en molt mal estat de conservació i amb un traçat difícil, i fins ara cap administració competent s'ha molestat en convertir la resta del camí ni tan sols en una carretera secundària".

ES CASTELLET, 49 (Bunyola, XI-XII 94). Hi trobam una entrevista amb Xisco Fuentes, autor de l'oller de la plaça de l'església de Pòrtol.

FELANITX, 2923 (17 XII 94) Hi trobam "Llengua oprimida", d'Antoni Roca.

FENT CARRERANY, 100 (Maria de la Salut, XI-XII 94). Número especial per celebrar els 100 primers números. Enhorabona.

MEL I SUCRE, 173 (Sant Joan, XI 94). Publica l'escrit d'Antoni Roig, creador del Bolero de Pòrtol, "Vergonya, Sr. Conseller".

PERLAS Y CUEVAS, 874, 875 (Manacor, XI 94). Informen de la conferència impartida per Joan Parets sota el títol "El fet musical a Manacor, músics manacorins".

S'UNIÓ DE S'ARENAL, 92 (XI 94). Ens informa de la inauguració d'un polisportiu a aquella zona amb el nom del malaguanyat jugador de bàsquet Antoni Servera.

ACCIÓ SOCIAL, 5 a 7 (CIM, X a XII 94) El 5 dedica un article al Grup de dones amb càrregues familiars de Marratxi.

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS, 169 a 172 (II, III 95). En el 169 hi trobam una pregunta del PSM que diu: "Abans de la neteja del torrent de Coanegra al seu pas pel terme municipal de Marratxi, ha elaborat la Conselleria d'Obres Públiques algun informe tècnic, prèvia una feina de camp, que n'indiqui la riquesa natural i, en el seu cas, l'existència d'espècies endèmiques i/o en vies d'extinció, o en tot cas protegides?"

Quines recomanacions o quines instruccions rep l'empresa concessionària del treball a l'hora d'emprendre les obres de neteja?

Quines mesures pren la Conselleria d'Obres Públiques abans d'emprendre la neteja d'un torrent, per tal d'evitar el mínim dany possible a la vegetació del domini públic?

Quines mesures preveu emprendre la Conselleria d'Obres Públiques per tal de regenerar amb la vegetació que li és pròpia la zona afectada?

En la contractació de l'empresa concessionària del treball, hi hauria clàusula que delimiti les responsabilitats en cas d'ocasionar un greu perjudici a la flora i a la fauna?"

El 172 informa de la compareixença del conseller d'Economia i Hisenda sobre les gestions realitzades per la Societat de Capital Risc per tal d'incloure el cementiri privat propietat de Bon Sosec SA en una futura empresa mixta de serveis funeraris de Palma.

LACABANA (I 95). Revista conjunta amb "Lo Portal" de Nonasp dedicada íntegrament al problema del foc al bosc.

CAMBRILS, 275 a 282 (Tarragona, VIII 94 a 95). En el 281 hi llegim que han guanyat el premi "Avui" de premsa marcal pel reportatge que publicaren sobre la rierada del 10 d'octubre. Enhorabona.

CÀMERA CLUB SABADELL, 109 (X-XII 94).

DELTA LLOBREGAT, 183 a 185 (El Prat, XI 94 a I 95).

ESTELA, 1084 a 1086 (Calella, XII 94 a II 95).

ESTUDIS BALEÀRICS, 49 (V-IX)

94). Número dedicat a dret, cultura i societat, encara que també inclou una secció de miscel·lània. Marginació, objecció de consciència, crisi econòmica, matrimoni i família, delictes publicitaris, presons balears al segle XIX, i sociologia jurídica sobre la propietat són alguns dels temes tractats.

FLAMA, any 12 núm 6; any 13 núm 7 (Toronto, XII 94, I-II 95)

LA FOIG, 64 (Garcia/Ribera d'Ebre, XI-XII 94).

FULL INFORMATIU Fundació Jaume Bofill, 12 (Barcelona, XII 94)

LLIGAM, 45 (Brusel·les, IX 94).

LLUC, 782 (IX-X 94). Dedicat al poeta Miquel Gayà, al 25è aniversari de l'Auditori i a l'arxiduc Lluís Salvador.

NOSTRA VEU, 50 (Costa Rica, XI 94).

NOTÍCIES DE LA GENERALITAT, 104 a 106 (VI a XI 94). El 106 parla del X Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, en el qual Joan Miralles feu referència al cas de les nostres illes, així com d'una reunió entre els presidents Pujol i Cañellas, entre d'altres coses.

L'OPINIÓ, 63, 64 (Premià de Dalt, XI 94, II 95).

PAL DE PALLER, 104 (Sant Andreu de Llavaneres, X-XII 94).

PRESENCIA EVANGÈLICA, 147 a 150 (Catalunya, VII a XII 94).

PROA ESPAIS, 11, 12 (Barcelona, IX, XII 94). Revista de l'Enciclopèdia Catalana que inclou les novetats editorials i els èxits de la literatura catalana o de les traduccions d'altres llengües. Duu oferta de llibres, Música i litografies. El nombre 11, a més, commemora el 25è aniversari de la publicació del primer fascicle de la Gran Enciclopèdia Catalana. Enhorabona i benvinguda.

REVISTA DE RIPOLLET, 76, 77, 79 (XI, XII 94; II 95).

RONÇANA, 174, 175 (La Vall de Tenes, VIII-XII 94)

SANT ANDREU DE CAP A PEUS, 371 a 373 (XI 94 a I 95).

SOLCS I ONES, 13 (CAIB, IX 94). Número dedicat bàsicament a l'agricultura i ramaderia menorquines.

SOM-HI!, 194 a 197 (El Malgrat, XI 94 a I 95).

VALL DE VERC, 168 a 172 (Sant Just Desvern, X 94 a II 95).

LA VEU D'UNIÓ, 240 (Catalunya, IX-X 94).

VIMBODÍ, 79-80 (VIII-IX 94).

B.-

TAULA PARADA

MACARRONS AMB TONYINA I OUS DURS

Ingredients: mig quilo de macarrons, dos pots de tonyina, dos ous, tomàtiga, ceba, sal, oli.

-Posau el mig quilo de macarrons a bullir uns quinze minuts, en estar cuits, les escolau i passau per aigua freda.

-Per una altra banda bulliu dos ous durs.

-Feis un sofregit de ceba i tomàtiga, quan estigui daurat afegiu-li els dos pots de tonyina i els macarrons, remenau-los ben mesclats i a continuació tallau-li els dos ous durs a trossets ben petits.

-Podeu posar-hi unes fulletes de moradux si vos agrada el seu gust.

És un plat fàcil de fer i molt mengivol.

CUIXETES DE POLLASTRE ROSTIDES

"Tot lo dia sent dir "Ala!"; jo estimaria més "Cuixa", perquè sa carn és més fluixa i de roegar és més mala."

Ingredients: Cuixetes de pollastre, pebres, pomes, oli, sal, pebrebò, una copa de vermut o vi sec...

-Comprau cuixetes de pollastre, les rentau i salau.

-Dins una greixonera les anau component una devora l'altra, i per damunt posau-hi un poquet de pebrebò, l'oli necessari, la sal i mig tassó d'aigua.

-Enfornau-ho i li teniu fins que casi estiguin rostides les cuixes.

-A continuació pelau les peres i les pomes, xapau-les de mig a mig i componeu-les dins la greixonera. Pot esser casi a lo darrer del rostit ja que la fruita cou molt aviat.

-Al final regau-ho amb una copa de vermut o de vi sec.

És un plat que es pot menjar fred acompanyat de trempó.

TONYINA FRESCA A LA GRAELLA

Ingredients: dues tonyines fresques, tomàtiga, alls, juevert, pebrebò, oli, sal, pa.

Ara que és el temps del peix blau podeu fer un plat que surt molt bé de preu.

-Comprau dues tonyines fresques, les netejau i feis trossos grossets, salau-ho i posau-hi oli per damunt.

-Deixau-ho reposar uns cinc minuts.

-Després posau la graella a punt i teniu-hi les tallades uns cinc minuts per cada costat, posant-hi per damunt un picadillo d'alls i juevert.

-S'acompanya de salsa de tomàtiga i trossets de pa fregit.

És ràpid i bo de fer.

GELAT DE FIGUES DE MORO

"És verd i no és juevert, és groc i no és albercoc, té espines i no és peix, du corona i no és rei. Què és?"

Ingredients: figues de

MÚSIC VISTA

I.- Els estius, a Mallorca, de poc ençà s'omplen de Música. Per tot arreu surten concerts aïllats quan no cicles o festivals.

La Música, la Música clàssica, és la madona dels mesos de calor.

II.- I l'hivern? No és ni d'aprop com l'estiu, pel que a esdeveniments musicals fa referència.

No seria bo, deman, reorganitzar les activitats? Quan? Com? Qui?

Pere Estelrich i Massutí

moro, llet, sucre.

Aquest gelat el podeu fer si teniu liquadora, ja que s'han de separar els pinyols de la popa de les figues.

-Quan tengueu la pasta de figues feta, la mesclareu amb llet i sucre al gust.

-Posau-ho dins un recipient que pugui anar dins la gelera o conservadora i anau-ho remenant perquè no es petrifiqui.

-S'acompanya amb coca de quarto.

"DE CONSELLS NO EN VAGIS FART, I TU PREN LA MILLOR PART."

-Els pots de conserva no els obrigueu abans, sinó al moment de consumir-los.

-Si feis arròs blanc, sortirà ben blanc si a l'aigua de bullir li afegiu unes gotes de llimona.

Francisca Juaneda

FE D'ERRADES: A la recepta del mes passat "Coca dolça de pebres torrats" es va ometre que a la pasta també s'hi ha de posar un tassó gros de sucre.

ESCOLA D'ADULTS

ESCOLA PER A PERSONES ADULTES DE MARRATXÍ Curs 1995-96.

ÀREA ACADÈMICA

- Alfabetització
- Neolecotrs
- Certificat d'Estudis.
- Graduat Escolar.
- Preparació proves lliures F.P.
Sanitari
Administratiu
Mecànica
Electricitat

ÀREA CULTURAL

- Ortografia
- Tècniques d'Estudi
- Cos Humà i Salut
- Ecologia i medi ambient
- Introducció a la física i química
- Idiomes:
Anglès I, II i III
Català I, II i III
Català per a castellanoparlants
Català per a estrangers
- Informàtica I, II i III
- Geografia, Història i Cultura de Mallorca

ÀREA D'OCI I TEMPS LLIURE

- Cuina
- Gimnàstica
- Bricolatge: Restauració de mobles...
- Ball
- Música
- Expressió plàstica:
Ceràmica
Tom
Taller de pastorets
Monogràfics
Treballs manuals
Pintura
Costura
Art floral
- Expressió Corporal: Taixí

INFORMACIÓ I PREINSCRIPCIÓ FINS DIA 25 DE SETEMBRE A:

-Àrea de Cultura i Educació de l'Ajuntament de Marratxí
C/ Sta. Bàrbara, s/n. Sa Cabaneta
de 9,30 a 13,30h.

-Tenència de batlia del Pont d'Inca
Avinguda Antoni Maura, 22
de 9,30 a 13,30h.

-Escola Municipal de Ceràmica
"S'Escorxador" (Ctra Sa Cabaneta-Pòrtol, s/n)

-Escola Municipal de Música.
Edifici "Erica". Avinguda Antoni Maura. Pont d'Inca
Dimecres i Divendres de 17 a 19h.

En aquesta oferta formativa hi col·laboren les entitats ciutadanes de Marratxí.

Qualsevol curs que interessi i no estigui en aquesta oferta formativa, es podrà dur a terme sempre que hi hagi un nombre d'alumnes suficient.

DIA 17 DE SETEMBRE

**VENDA DE TIQUETS DE L'1 AL 12 DE
SETEMBRE ALS LLOCS HABITUALS I
ALS AUTOCARS PÒRTOL**

PREU: 900 PTS.

**L'AJUNTAMENT OBSEQUIARÀ AMB
UN PLAT COMMEMORATIU.**

Ajuntament de Marratxí
Àrea de Cultura i Educació

Amb la col.laboració de GESA, LA CAIXA, KAS i BIMBO

Els llops i daines de l'Agrupament escolta Soca-Arrel amb els seus familiars a cala s'Almoniael dia de les promeses.

Benvolguts subscriptors!

**PER L'OCTUBRE RIFAM
UN LOT DE PRODUCTES
DE BELLESA SEBASTIAN**

Per gentilesa de
Bell Art, perruquers estilistes
de Santa Maria del Camí

(Carret. Palma-Inca, 61 A; Tel. 62 01 33)

hi haurà un/a subscriptor/a de **Pòrtula** que guanyarà un magnífic lot de productes de bellesa de la coneguda firma Sebastian. La propera revista durà el nom de la persona sortada.

Contactau amb la Redacció per poder retirar el premi.

Si t'interessa Marratxí... t'interessa **Pòrtula**. No esperis més i subscriu-t'hi . Tel 79 78 70 / 60 31 44

Benvolguts subscriptors!

SORTEIG DE CAFÈ

Per gentilesa de **Cafè 3JP** hem sortejat una sèrie de paquets de cafè d'un quart. La sort ha rigut a:

- Elionor Alemany Vich Sa Cabaneta
- Pau Barrera Serra Sa Cabaneta
- Miquel Bestard Serra Ciutat
- Guillem Canyelles Guardiola Pòrtol
- Col·legi Santa Teresa Es Pont d'Inca
- Rafel Crespí Ciutat
- Xavier Fortuny Siquier Sa Cabaneta
- Isabel Frontera Canyelles Pòrtol
- Josep Grimalt i Vidal Cas Concos
- Claudio D. Moran Es Pont d'Inca
- Climent Picornell Ciutat
- Toni Ramis Ramis Pòrtol

"SA NOS TRA"

Obra Social i Cultural

SORTEIG DE LLIBRES

Per gentilesa dels **Sa Nostra** de Pòrtol tenim un llibre per a cada un d'aquests subscriptors:

- Francesc J. Balaguer Pòrtol
- Leoncio De Blanc Son Nebot
- Julio Lago Es Pont d'Inca
- P.S.I.B. Marratxí Es Pont d'Inca
- Miquel Vaquer Pòrtol

SORTEIG DE SERVEIS DE PERRUQUERIA

Per gentilesa de **Bell Art Perruquers Estilistes** hem sortejat tres serveis de perruqueria entre els subscriptors. Els afortunats són:

- Margalida Furió Ciutat
- Sebastià Ginard Serra Sa Cabaneta
- Sebastià Sbert Bibiloni Pòrtol

SORTEIG DE CERVESA

Per gentilesa de **Comercial Montycarrera** hem sortejat sis packs de cervesa San Miguel. El sorteig, realitzat per ordinador, ha donat el següent resultat:

- Josep Binimelis Sa Cabaneta
- Club Gent Major "Es Turó" Pòrtol
- Pere Llofriu i Mora Ciutat
- Francesca Pizà Bestard Sa Cabaneta
- Joan Puigserver Es Vivero-Ciutat
- Antoni Ramis Pòrtol

SORTEIG DE LLIBRES

Per gentilesa de **La Caixa del Pla de na Tesa** els següents subscriptors poden passar a recollir un llibre:

- Felip Canyelles Oliver Pòrtol
- Bàrbara Mas Galmés Sa Cabaneta
- Enric Mas Santamaria Ciutat
- Catalina Oliver Nogués Es Pla de na T.
- Mn. Guillem Parera Es Pont d'Inca

ASSISTÈNCIA A LES VETLADES A CAN PERE D'INCA

A la vetlada que farem el mes d'octubre hi podrà assistir **Miquel Vaquer Albons** de Pòrtol, com a subscriptor convidat.

Si estau interessats en participar en aquest sorteig especial vos

heu de posar en contacte amb el **79 78 70** i donar les vostres se-nyes ben netes.

SORTEJAT EL LOT DE L'AUTOSERVEI CAN CANTÓ

En Vicenç Matas amb un client de l'autoservei del Pla

En el sorteig efectuat per ordinador la sort va correspondre a **CATALINA FERRIOL FRONTERA** de Sa Cabaneta. Enhorabona.

ENTITATS I COMERÇOS

COL·LABORADORS

- Ajuntament de Marratxí, Autoservei Can Cantó, Bell Art, Cafè 3JP, Carnisseria ca s'Algaidí, Col·legi Costa i Llobera, Comercial Ecker Serra, Comercial Montycarrera, Escola de Tennis Son Bonet, Esports Reybo, Essències, Ferrreteria Can Xic, Ferrreteria Rafel Serra, Forn Bon Jorn, Kalma, Krafft, La Caixa del Pla de Na Tesa, Marissa, Obra Cultural Balear, Perruqueria Cantona, Perruqueria Miquel Àngel, Restaurant Marrakech, Restaurant s'Amagat, Sa Nostra de Pòrtol, Saló Maria, Viatges Tramuntana

Els premiats poden passar per la Redacció -diàriament, generalment entre 11 i 13:30- o telefonar-nos per quedar d'acord i recollir el regal o el val corresponent.

Tots els premis caduquen dia 20 d'aquest mes

Si t'interessa Marratxí... t'interessa **Pòrtula**. No esperis més i subscriu-t'hi . Tel **79 78 70 / 60 31 44**

Regidors de l'Ajuntament de Marratxí i directius de l'equip de futbol el dia de la inauguració del Camp de futbol de Son Caualles, devia ser devers l'any 1960.

D'esquerra a dreta:

Pep Canyelles de ca na Santa, Josep Vidal de can Millo (+), Jaume Tries, Bartomeu Moll de can Pinso (+), Rafel Ribes, el batle Antoni Moyà (+), Pep Oliver de can Ramon, xx, Antoni Vich.

Automòbils PLA DE NA TESA COMPRA I VENDA DE VEHICLES

C/ Weyler, 12 Tel. 60 04 45 Es Pla de na Tesa

Si t'interessa Marratxí... t'interessa *Pòrtula*. No esperis més i subscriu-t'hi . Tel 79 78 70 / 60 31 44